

Свето Јеванђеље по Луки

Увод. Анђео објављује рођење Јована Крститеља. Анђео Гаврило објављује Христово рођење. Марија код Јелисавете. Маријин славопој. Јованово рођење и обрезаше. Заријино пророковање.

¹ Будући да многи почеше описивати догађаје који се испунише међу нама,

² као што нам предаше који испрва сами видеше и слуге речи бише:

³ Намислих и ја, испитавши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофиле,

⁴ да познаш темељ оних речи којима си се научио.

⁵ У време Ирода цара јудејског беше неки свештеник од реда Авијиног, по имену Зарија, и жена његова од племена Ароновог, по имену Јелисавета.

⁶ А беху обоје праведни пред Богом, и живљаху у свему по заповестима и уредбама Господњим без мане.

⁷ И не имаху деце; јер Јелисавета беше нероткиња, и беху обоје већ стари.

⁸ И догоди се, кад он служаше по свом реду пред Богом,

⁹ да по обичају свештенства дође на њега да изиђе у цркву Господњу да кади.

¹⁰ И све мноштво народа беше напољу и мољаше се Богу у време кађења.

11 А њему се показа анђео Господњи који стајаше с десне стране олтара кадионог.

12 И кад га виде Зарија уплаши се и страх нападе на њ.

13 А анђео рече му: Не бој се, Зарија; јер је услишена твоја молитва: и жена твоја Јелисавета родиће ти сина, и надени му име Јован.

14 И биће теби радост и весеље, и многи ће се обрадовати његовом рођењу.

15 Јер ће бити велики пред Богом, и неће пити вино ни сикер; и напуниће се Духа Светог још у утроби матере своје;

16 и многе ће синове Израилеве обратити ка Господу Богу њиховом;

17 и он ће напред доћи пред Њим у духу и сили Илијиној да обрати срца отаца к деци и невернике к мудрости праведника, и да приправи Господу народ готов.

18 И рече Зарија анђелу: По чему ћу ја то познати? Јер сам стар и жена је моја временита.

19 И одговарајући анђео рече му: Ја сам Гаврило што стојим пред Богом, и послан сам да говорим с тобом и да ти јавим ову радост.

20 И ево, онемећеш и нећеш моћи говорити до оног дана док се то не збуди; јер ниси веровао мојим речима које ће се збити у своје време.

21 И народ чекаше Зарију, и чуђаху се што се забави у цркви.

22 А изишавши не могаше да им говори; и разумеше да му се нешто утворило у цркви; и он намигиваше им; и оста нем.

23 И кад се навршише дани његове службе отиде кући својој.

24 А после ових дана, затрудне Јелисавета жена његова, и кријаше се пет месеци говорећи:

25 Тако ми учини Господ у дане ове у које погледа на ме да ме избави од укора међу људима.

26 А у шести месец посла Бог анђела Гаврила у град галилејски по имену Назарет

27 к девојци испрошеној за мужа, по имену Јосифа из дома Давидовог; и девојци беше име Марија.

28 И ушавши к њој анђеол рече: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом, благословена си ти међу женама.

29 А она, видевши га, поплаши се од речи његове и помисли: Какав би ово био поздрав?

30 И рече јој анђеол: Не бој се, Марија! Јер си нашла милост у Бога.

31 И ево затруднећеш, и родићеш Сина, и надени Му име Исус.

32 Он ће бити велики, и назваће се Син Највишега, и даће Му Господ Бог престо Давида оца Његовог;

33 и цароваће у дому Јаковљевом вавек, и царству Његовом неће бити краја.

34 А Марија рече анђелу: Како ће то бити кад ја не знам за мужа?

35 И одговарајући анђеол рече јој: Дух Свети доћи ће на тебе, и сила Највишег осениће те; зато и оно што ће се родити биће свето, и назваће се Син Божји.

36 И ево Јелисавета, твоја тетка, и она затрудне сином у старости својој, и ово је шести месец њој, коју зову нероткињом.

37 Јер у Бога све је могуће што каже.

³⁸ А Марија рече: Ево слушкиње Господње; нека ми буде по речи твојој. И анђео отиде од ње.

³⁹ А Марија уставши оних дана, отиде брзо у горњу земљу, у град Јудин.

⁴⁰ И уђе у кућу Заријину, и поздрави се с Јелисаветом.

⁴¹ И кад Јелисавета чу честитање Маријино, заигра дете у утроби њеној, и Јелисавета се напуни Духа Светог,

⁴² и повика здраво и рече: Благословена си ти међу женама, и благословен је плод утробе твоје.

⁴³ И откуд мени ово да дође мати Господа мог к мени?

⁴⁴ Јер гле, кад дође глас честитања твог у уши моје, заигра дете радосно у утроби мојој.

⁴⁵ И благо оној која верова, јер ће се извршити шта јој каза Господ.

⁴⁶ И рече Марија:

Велича душа моја Господа;

⁴⁷ И обрадова се дух мој Богу Спасу мом,

⁴⁸ Што погледа на понижење слушкиње своје;
јер гле, одсад ће ме звати блаженом сви нараштаји;

⁴⁹ Што ми учини величину силни,
и свето име Његово;

⁵⁰ И милост је Његова од колена на колена
онима који Га се боје.

⁵¹ Показа силу руком својом;
разасу поносите у мислима срца њихових.

⁵² Збаци силне с престола,
и подиже понижене.

⁵³ Гладне напуни блага,

и богате отпусти празне.

54 Прими Израилља, слугу свог,
да се опомене милости.

55 Као што говори оцима нашим,
Аврааму и семену његовом довека.

56 Марија пак седи с њом око три месеца, и врати
се кући својој.

57 А Јелисавети дође време да роди, и роди
сина.

58 И чуше њени суседи и родбина да је Господ
показао велику милост своју на њој, и радоваху се
с њом.

59 И у осми дан дођоше да обрежу дете, и хтеше
да му надену име оца његовог, Зарија.

60 И одговарајући мати његова рече: Не, него да
буде Јован.

61 И рекоше јој: Никога нема у родбини твојој да
му је такво име.

62 И намигиваху оцу његовом како би он хтео да
му надену име.

63 И заискавши дашчицу, написа говорећи:
Јован му је име. И зачудише се сви.

64 И одмах му се отворише уста и језик његов и
говораше хвалећи Бога.

65 И уђе страх у све суседе њихове; и по свој
горњој Јудеји разгласи се сав овај догађај.

66 И сви који чуше метнуше у срце своје
говорећи: Шта ће бити из овог детета? И рука
Господња беше са њим.

67 И Зарија отац његов напуни се Духа Светог, и
пророкова говорећи:

- 68 Благословен Господ Бог Јаковљев
што походи и избави народ свој,
69 И подиже нам рог спасења
у дому Давида слуге свог,
70 Као што говори устима светих пророка својих од
века
71 Да ће нас избавити од наших непријатеља
и из руку свих који мрзе на нас;
72 Учинити милост оцима нашим,
и опоменути се светог завета свог,
73 Клетве којом се клео Аврааму оцу нашем да ће
нам дати
74 Да се избавимо из руку непријатеља својих,
и да му служимо без страха,
75 И у светости и у правди пред Њим док смо
год живи.
76 И ти, дете, назваћеш се пророк Највишега;
јер ћеш ићи напред пред лицем Господњим да
Му приправиш пут;
77 Да даш разум спасења народу његовом
за опроштење греха њихових,
78 По дубокој милости Бога нашег,
по којој нас је походио исток с висине;
79 Да обасјаш оне који седе у тами и у сену
смртном;
да упутиш ноге наше на пут мира.
- 80 А дете растијаше и јачаше духом, и беше у
пустињи дотле док се не показа Израиљу.

2

*Христово рођење, обрезаше и доношење у
Храм. Симеун и Ана. Дванаестогодишњи Исус
у Храму. Његово детињство у Назарету.*

¹ У то време пак изиђе заповест од ћесара Августа да се препише сав свет.

² Ово је био први препис за владања Киринова Сиријом.

³ И пођоше сви да се препишу, сваки у свој град.

⁴ Тада пође и Јосиф из Галилеје, из града Назарета у Јудеју у град Давидов који се звахе Витлејем, јер он беше из дома и племена Давидовог,

⁵ да се препише с Маријом, испрошеном за њега женом, која беше трудна.

⁶ И кад онамо беху, дође време да она роди.

⁷ И роди Сина свог првенца, и пови Га, и метну Га у јасле; јер им не беше места у гостионици.

⁸ И беху пастири у оном крају који чуваху ноћну стажу код стада свог.

⁹ И гле, анђео Господњи стаде међу њима, и слава Господња обасја их; и уплашише се врло.

¹⁰ И рече им анђео: Не бојте се; јер гле, јављам вам велику радост која ће бити свему народу.

¹¹ Јер вам се данас роди спас, који је Христос Господ, у граду Давидовом.

¹² И ето вам знака: Наћи ћете дете повито где лежи у јаслама.

¹³ И уједанпут постаде с анђелом мноштво војника небеских, који хваљаху Бога говорећи:

¹⁴ Слава на висини Богу,
и на земљи мир,
међу људима добра воља.

¹⁵ И кад анђели отидоше од њих на небо, пастири говораху један другом: Хајдемо до

Витлејема, да видимо то што се тамо догодило шта нам каза Господ.

¹⁶ И дођоше брзо, и нађоше Марију и Јосифа и дете где лежи у јаслама.

¹⁷ А кад видеше, казаше све што им је казано за то дете.

¹⁸ И сви који чуше дивише се томе што им казаше пастири.

¹⁹ А Марија чуваше све речи ове и слагаше их у срцу свом.

²⁰ И вратише се пастири славећи и хвалећи Бога за све што чуше и видеше, као што им би казано.

²¹ И кад се наврши осам дана да Га обрежу, наденуше Му име Исус, као што је анђео рекао док се још није био ни приметно у утроби.

²² И кад дође време да иду на молитву по закону Мојсијевом, донеше Га у Јерусалим да Га метну пред Господа,

²³ (као што је написано у закону Господњем: Да се свако дете мушко које најпре отвори материцу посвети Господу;)

²⁴ и да принесу прилог, као што је речено у закону Господњем, две грлице, или два голубића.

²⁵ И гле, беше у Јерусалиму човек по имену Симеун, и тај човек беше праведан и побожан, који чекаше утехе Израилеве, и Дух Свети беше у њему.

²⁶ И њему беше Свети Дух казао да неће видети смрт док не види Христа Господњег.

²⁷ И каза му Дух те дође у цркву; и кад донесоше родитељи дете Исуса да сврше за Њега закон по обичају,

²⁸ и он Га узе на руке своје, и хвали Бога и рече:

29 Сад отпушташ с миром слугу свог, Господе,
по речи својој;

30 Јер видеше очи моје спасење Твоје,

31 Које си уготовио пред лицем свих народа,

32 Видело, да обасја незнабошце,
и славу народа Твог Израиља.

33 И Јосиф и мати Његова чуђаху се томе што
се говораше за Њега.

34 И благослови их Симеун, и рече Марији,
матери Његовој: Гле, Овај лежи да многе обори
и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога
ће се говорити

35 (а и теби самој пробошће нож душу), да се
открију мисли многих срца.

36 И беше Ана пророчица, кћи Фануилова, од
колена Асировог; она је остарела, а седам је
година живела с мужем од девојаштва свог,

37 и удова око осамдесет и четири године, која
не одлажаше од цркве, и служаше Богу дан и ноћ
постом и молитвама.

38 И она у тај час дође, и хваљаше Господа и
говораше за Њега свима који чекаху спасења у
Јерусалиму.

39 И кад свршише све по закону Господњем,
вратише се у Галилеју у град свој Назарет.

40 А дете растијаше и јачаше у духу, и пуњаше
се премудрости, и благодат Божија беше на Њему.

41 И родитељи Његови иђаху сваке године у
Јерусалим о празнику пасхе.

42 И кад Му би дванаест година, дођоше они у
Јерусалим по обичају празника;

⁴³ и кад дане проведоше и они се вратише, оста дете Исус у Јерусалиму; и не знаде Јосиф и мати Његова;

⁴⁴ него мислећи да је с друштвом, отидоше дан хода, и стадоше Га тражити по родбини и по знанцима.

⁴⁵ И не наставши Га вратише се у Јерусалим да Га траже.

⁴⁶ И после три дана нађоше Га у цркви где седи међу учитељима, и слуша их, и пита их,

⁴⁷ и сви који Га слушаху дивљаху се Његовом разуму и одговорима.

⁴⁸ И видевши Га зачудише се, и мати Његова рече Му: Сине! Шта учини нама тако? Ево отац твој и ја са страхом тражисмо те.

⁴⁹ И рече им: **Зашто сте ме тражили? Зар не знате да мени треба у оном бити што је Оца мог?**

⁵⁰ И они не разумеше речи што им рече.

⁵¹ И сиђе с њима и дође у Назарет; и беше им послушан. И мати Његова чуваше све речи ове у срцу свом.

⁵² И Исус напредоваше у премудрости и у расту и у милости код Бога и код људи.

3

Јованова проповед о покајању и сведочанство о Христу.

¹ У петнаестој години владања ћесара Тиверија, кад беше Понтије Пилат судија у Јудеји, и Ирод четворовласник у Галилеји, а Филип брат његов четворовласник у Итуреји и у трахонитској, и Лисанија четворовласник у Авилини,

² за поглавара свештеничких Ане и Кајафе, рече Бог Јовану сину Заријином у пустињи,

³ и дође у сву околину јорданску проповедајући крштење покајања за опроштење греха;

⁴ као што је написано у књизи речи пророка Исаије који говори:

Глас оног што виче у пустињи:

Приправите пут Господњи;
поравните стазе Његове;

⁵ Све долине нека се испуне,
и све горе и брегови нека се слегну;

и шта је криво нека буде право,
и хрпави путеви нека буду глатки;

⁶ И свако ће тело видети спасење Божије.

⁷ Јован, пак, говораше људима који излажаху да их крсти: Породи аспидини! Ко вам каза да бежите од гнева који иде?

⁸ Родите дакле родове достојне покајања, и не говорите у себи: Оца имамо Авраама; јер вам кажем да Бог може и од овог камења подигнути децу Аврааму.

⁹ Јер већ и секира стоји дрвету код корена; и свако дрво које добар род не рађа сече се и у огањ се баца.

¹⁰ И питаху га људи говорећи: Шта ћемо дакле чинити?

¹¹ Он пак одговарајући рече им: Који има две хаљине нека да једну ономе који нема; и ко има хране нека чини тако.

¹² Дођоше пак и цариници да их крсти, и рекоше му: Учитељу! Шта ћемо чинити?

¹³ А он им рече: Не тражите више него што вам је речено.

¹⁴ Питаху га пак и војници говорећи: А ми шта ћемо чинити? И рече им: Никоме да не чините

силе нити кога да опадате, и будите задовољни својом платом.

¹⁵ А кад народ беше у сумњи и помишљаху сви у срцима својим за Јована: Да није он Христос?

¹⁶ Одговараше Јован свима говорећи: Ја вас крстим водом; али иде за мном јачи од мене, коме ја нисам достојан одрешити ремен на обући Његовој; Он ће вас крстити Духом Светим и огњем.

¹⁷ Он има лопату у руци својој, и очистиће гумно своје, и скупихе пшеницу своју, а плеву ће сажећи огњем вечним.

¹⁸ И друго много којешта јавља народу и напомиња.

¹⁹ Ирода пак четворовласника кораше Јован за Иродијаду, жену брата његовог, и за сва зла што учини Ирод;

²⁰ и сврх свега учини и то те затвори Јована у тамницу.

²¹ А кад се крсти сав народ, и Исус пошто се крсти и мољаше се Богу, отвори се небо,

²² и сиђе на Њ Дух Свети у телесном облику као голуб, и чу се глас с неба говорећи: Ти си Син мој љубазни, Ти си по мојој вољи.

²³ И тај Исус имаше око тридесет година кад поче; и беше, као што се мишљаше, син Јосифа сина Илијиног,

²⁴ сина Мататовог, сина Левијевог, сина Мелхијиног, сина Јенејевог, сина Јосифовог,

²⁵ сина Мататијиног, сина Амосовог, сина Наумовог, сина Еслијиног, сина Нангејевог,

²⁶ сина Маатовог, сина Мататијиног, сина Семејиног, сина Јосифовог, сина Јудиног,

²⁷ сина Јоаниног, сина Рисиног, сина Зоровавељевог, сина Салатииловог, сина Ниријиног,

²⁸ сина Мелхијиног, сина Адијиног, сина Косамовог, сина Ировог,

²⁹ сина Јосијиног, сина Елијезеровог, сина Јоримовог, сина Мататовог, сина Левијевог,

³⁰ сина Симеуновог, сина Јудиног, сина Јосифовог, сина Јонановог, сина Елијакимовог,

³¹ сина Мелејиног, сина Маинановог, сина Мататиног, сина Натановог, сина Давидовог,

³² сина Јесејевог, сина Овидовог, сина Воозовог, сина Салмоновог, сина Наасоновог,

³³ сина Аминадавовог, сина Арамовог, сина Есромовог, сина Фаресовог, сина Јудиног,

³⁴ сина Јаковљевог, сина Исаковог, сина Авраамовог, сина Тариног, сина Нахоровог,

³⁵ сина Серуховог, сина Рагавовог, сина Фалековог, сина Еверовог, сина Салиног,

³⁶ сина Каинановог, сина Арфаксадовог, сина Симовог, сина Нојевог, сина Ламеховог,

³⁷ сина Матусаловог, сина Еноховог, сина Јаредовог, сина Малелеиловог, сина Каинановог,

³⁸ сина Еносовог, сина Ситовог, сина Адамовог, сина Божијег.

4

Исусово крштење и порекло. Кушање Христово. Почиње да учи народ и проповеда у Назарету и Капернауму где исцељује Петрову ташту и многе болеснике.

¹ Исус пак пун Духа Светог врати се од Јордана, и одведе Га Дух у пустињу,

² и четрдесет дана куша Га ђаво, и не једе ништа за то дана; и кад се они навршише, онда огладне,

³ и рече Му ђаво: Ако си Син Божји, реци овом камену да постане хлеб.

⁴ И одговори му Исус говорећи: **У писму стоји: Неће живети човек о самом хлебу, него о свакој речи Божијој.**

⁵ И изведавши Га ђаво на гору високу показа Му сва царства овог света у тренућу ока,

⁶ и рече Му ђаво: Теби ћу дати сву власт ову и славу њихову, јер је мени предана, и коме ја хоћу даћу је;

⁷ ти, дакле, ако се поклониш преда мном биће све твоје,

⁸ и одговарајући Исус рече му: **Иди од мене, сотоно; у писму стоји: Поклањај се Господу Богу свом, и Њему једином служи.**

⁹ И одведе Га у Јерусалим, и постави Га наврх цркве, и рече Му: Ако си Син Божји, скочи одавде доле;

¹⁰ јер у писму стоји

да ће анђелима својим заповедити за тебе да те сачувају,

¹¹ И узеће те на руке да где не запнеш за камен ногом својом.

¹² И одговарајући Исус рече му: **Казано је: Не кушај Господа Бога свог.**

¹³ И кад сврши ђаво све кушање, отиде од Њега за неко време.

¹⁴ И врати се Исус у сили духовној у Галилеју; и отиде глас о Њему по свему оном крају.

15 И Он учаше по зборницама њиховим, и сви Га хваљаху.

16 И дође у Назарет где беше одрастао, и уђе по обичају свом у дан суботни у зборницу, и устаде да чита.

17 И даше Му књигу пророка Исаије, и отворивши књигу нађе место где беше написано:

18 Дух је Господњи на мени;
зато ме помаза да јавим јеванђеље
сиромасима;
посла ме да исцелим скрушене у срцу;
да проповедим заробљенима да ће се отпустити,
и слепима да ће прогледати;
да отпустим сужње;

19 И да проповедам пријатну годину Господњу.

20 И затворивши књигу даде слузи, па седе: и сви у зборници гледаху на Њ.

21 И поче им говорити: Данас се изврши ово писмо у ушима вашим.

22 И сви Му сведочаху, и дивљаху се речима благодати које излажаху из уста Његових, и говораху: Није ли ово син Јосифов?

23 И рече им: Ви ћете мени без сумње казати ову причу: Лекар! Излечи се сам; шта смо чули да си чинио у Капернауму учини и овде на својој постојбини.

24 Рече пак: Заиста вам кажем: никакав пророк није мио на својој постојбини.

25 А заиста вам кажем: Многе удовице беху у Израилју у време Илијино кад се небо затвори три године и шест месеци и би велика глад по свој земљи;

26 и ни к једној од њих не би послан Илија до у Сарепту сидонску к жени удовици.

27 И многи беху губави у Израилју за пророка Јелисија; и ниједан се од њих не очисти до Неемана Сиријанина.

28 И сви се у зборници напунише гнева кад чуше ово.

29 И уставши истераше Га напоље из града, и одведоше Га наврх горе где беше њихов град сазидан да би Га бацили одозго.

30 Али Он прође између њих, и отиде.

31 И дође у Капернаум град галилејски, и учаше их у суботе.

32 И чуђаху се науци Његовој; јер Његова беседа беше силна.

33 И у зборници беше човек у коме беше нечисти дух ђаволски, и повика гласно

34 говорећи: Прођи се, шта је теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знам Те ко си, Светац Божји.

35 И запрети му Исус говорећи: **Умукни, и изиђи из њега.** И оборивши га ђаво на среду, изиђе из њега, и нимало му не науди.

36 И у све уђе страх, и говораху један другом говорећи: Каква је то реч, да влашћу и силом заповеда нечистим духовима, и излазе?

37 И отиде глас о Њему по свима околним местима.

38 Уставши, пак, из зборнице дође у кућу Симонову; а ташту Симонову беше ухватила велика грозница, и молише Га за њу.

39 И ставши више ње запрети грозници, и пусти је. И одмах устаде и служаше им.

⁴⁰ А кад захођаше сунце, сви који имаху болеснике од различних болести, довођаху их к Њему; а Он на сваког од њих меташе руке, и исцељиваше их.

⁴¹ А и ђаволи излажаху из многих вичући и говорећи: Ти си Христос Син Божји. И запрећиваше им да не говоре да знају да је Он Христос.

⁴² А кад наста дан, изиђе и отиде у пусто место; и народ Га тражаше, и дође к Њему, и задржаваху Га да не иде од њих.

⁴³ А Он им рече: **И другим градовима треба ми проповедити јеванђеље о царству Божијем; јер сам на то послан.**

⁴⁴ И проповедаше по зборницама галилејским.

5

Петров риболов. Исцељење губавог и узетог. Позивање Левија. Исус о посту.

¹ Једанпут пак, кад народ належа к Њему да слушају реч Божију Он стајаше код језера генисаретског,

² и виде две лађе где стоје у крају, а рибари беху изишли из њих и испираху мреже:

³ И уђе у једну од лађа која беше Симонова, и замоли га да мало одмакне од краја; и седавши учаше народ из лађе.

⁴ А кад преста говорити, рече Симону: **Хајде на дубину, и баците мреже своје те ловите.**

⁵ И одговарајући Симон рече Му: Учитељу! Сву ноћ смо се трудили, и ништа не ухватисмо: али по Твојој речи бацићу мрежу.

⁶ И учинивши то ухватише велико мноштво риба, и мреже им се подреше.

⁷ И намагоше на друштво које беше на другој лађи да дођу да им помогну; и дођоше, и напунише обе лађе тако да се готово потопе.

⁸ А кад виде Симон Петар, припаде ка коленима Исусовим говорећи: Изиђи од мене, Господе! Ја сам човек грешан.

⁹ Јер беше ушао страх у њега и у све који беху с њим од мноштва риба које ухватише;

¹⁰ а тако и у Јакова и Јована, синове Зеведејеве, који беху другови Симонови. И рече Исус Симону: **Не бој се; одселе ћеш људе ловити.**

¹¹ И извукавши обе лађе на земљу оставише све, и отидоше за Њим.

¹² И кад беше Исус у једном граду, и гле, човек сав у губи: и видевши Исуса паде ничице молећи Му се и говорећи: Господе! Ако хоћеш можеш ме очистити.

¹³ И пруживши руку дохвати га се. И рече: **Хоћу, очисти се.** И одмах губа спаде с њега.

¹⁴ И Он му заповеди да ником не казује: **Него иди и покажи се свештенику, и принеси дар за очишћење своје, како је заповедио Мојсије за сведочанство њима.**

¹⁵ Али се глас о Њему још већма разлажаше, и мноштво народа стецаше се да Га слушају и да их исцељује од њихових болести.

¹⁶ А Он одлажаше у пустињу и мољаше се Богу.

¹⁷ И један дан учаше Он, и онде сеђаху фарисеји и законици који беху дошли из свију села галилејских и јудејских и из Јерусалима; и сила Господња исцељиваше их.

¹⁸ И гле, људи донесоше на одру човека који беше узет, и тражаху да га унесу и метну преда

Њ;

¹⁹ и не нашавши куда ће га унети од народа, попеше се на кућу и кроз кров спустише га с одром на среду пред Исуса.

²⁰ И видевши веру њихову рече му: **Човече! Опраштају ти се греси твоји.**

²¹ И почеше помишљати књижевници и фарисеји говорећи: Ко је овај што хули на Бога? Ко може опраштати грехе осим једног Бога?

²² А кад разуме Исус помисли њихове, одговарајући рече им: **Шта мислите у срцима својим?**

²³ **Шта је лакше рећи: Опраштају ти се греси твоји? Или рећи: Устани и ходи?**

²⁴ **Него да знате да власт има Син човечији на земљи опраштати грехе, (рече узетоме:) теби говорим: устани и узми одар свој и иди кући својој.**

²⁵ И одмах устаде пред њима, и узе на чему лежаше, и отиде кући својој хвалећи Бога.

²⁶ И сви се запрепастише, и хваљаху Бога, и напунивши се страха говораху: Чуда се нагледасмо данас!

²⁷ И потом изиђе, и виде цариника по имену Левија где седи на царини, и рече му: **Хајде за мном.**

²⁸ И оставивши све, устаде и пође за Њим.

²⁹ И зготови Му Левије код куће своје велику част; и беше много цариника и других који сеђаху с Њим за трпезом.

³⁰ И викаху на Њега књижевници и фарисеји говорећи ученицима Његовим: Зашто с цариницима и грешницима једете и пијете?

³¹ И одговарајући Исус рече им: **Не требају здрави лекара него болесни.**

32 Ја нисам дошао да дозовем праведнике него грешнике на покајање.

33 А они Му рекоше: Зашто ученици Јованови посте често и моле се Богу, тако и фарисејски; а твоји једу и пију?

34 А Он им рече: Можете ли сватове натерати да посте док је женик с њима?

35 Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и онда ће постити у оне дане.

36 Каза им пак и причу: Нико не меће закрпе од нове хаљине на стару хаљину, иначе ће и нову раздрети, и старој не личи шта је од новог.

37 И нико не лије вино ново у мехове старе; иначе продре ново вино мехове и оно се пролије, и мехови пропадну;

38 него вино ново у мехове нове треба лити, и обоје ће се сачувати.

39 И нико пивши старо неће одмах новог; јер вели: Старо је боље.

6

Исус правда тргање класова и исцељење човека са сувом руком у Суботу. Избор Дванаесторице апостола. Проповед на гори.

1 Догоди Му се пак у прву суботу по другом дану пасхе да иђаше кроз усеве, и ученици Његови траху класје, и сатираху рукама те јеђаху.

2 А неки од фарисеја рекоше им: Зашто чините шта не ваља чинити у суботу?

3 И одговарајући Исус рече им: Зар нисте читали оно што учини Давид кад огладне, он и који беху с њим?

⁴ Како уђе у кућу Божију, и узе хлебове постављене и изједе, и даде их онима што беху с њим, којих никоме не ваљаше јести осим јединих свештеника.

⁵ И рече им: Син је човечији Господар и од суботе.

⁶ А догоди се у другу суботу да Он уђе у зборницу и учаше, и беше онде човек коме десна рука беше сува.

⁷ Књижевници пак и фарисеји гледаху за Њим неће ли у суботу исцелити, да Га окриве.

⁸ А Он знаше помисли њихове, и рече човеку који имаше суву руку: **Устани и стани на среду.** А он устаде и стаде.

⁹ А Исус рече им: **Да вас запитам: Шта ваља у суботу чинити, добро или зло? Одржати душу или погубити?** А они ћутаху.

¹⁰ И погледавши на све њих рече му: **Пружи руку своју.** А он учини тако; и рука поста здрава као и друга.

¹¹ А они се сви напунише безумља, и говораху један другом шта би учинили Исусу.

¹² Тих, пак, дана изиђе на гору да се помоли Богу; и проведе сву ноћ на молитви Божијој.

¹³ И кад би дан, дозво ученике своје, и изабра из њих дванаесторицу, које и апостолима назва:

¹⁴ Симона, кога назва Петром, и Андрију брата његовог, Јакова и Јована, Филипа и Вартоломија,

¹⁵ Матеја и Тому, Јакова Алфејевог и Симона прозваног Зилота,

¹⁶ Јуду Јаковљевог, и Јуду Искаротског, који Га и издаде.

17 И изишавши с њима стаде на месту равном, и гомила ученика Његових; и мноштво народа из све Јудеје и из Јерусалима, и из приморја тирског и сидонског,

18 који дођоше да Га слушају и да се исцељују од својих болести, и које мучаху духови нечисти; и исцељиваху се.

19 И сав народ тражаше да Га се дотакну; јер из Њега излажаше сила и исцељиваше их све.

20 И Он подигнувши очи на ученике своје говораше:

Благо вама који сте сиромашни духом; јер је ваше царство Божије.

21 Благо вама који сте гладни сад; јер ћете се наситити.

Благо вама који плачете сад; јер ћете се насмејати.

22 Благо вама кад на вас људи омрзну и кад вас раставе и осрамоте, и разгласе име ваше као зло Сина ради човечијег.

23 Радуйте се у онај дан и играјте, јер гле, ваша је велика плата на небу. Јер су тако чинили пророцима очеви њихови.

24 Али тешко вама богати; јер сте већ примили утеху своју.

25 Тешко вама сити сад; јер ћете огладнети.

Тешко вама који се смејете сад; јер ћете заплакати и заридати.

26 Тешко вама кад стану сви добро говорити за вама; јер су тако чинили и лажним пророцима очеви њихови.

27 Али вама кажем који слушате: љубите непријатеље своје, добро чините онима који на вас мрзе;

28 благосиљајте оне који вас куну, и молите се Богу за оне који вас вређају.

29 Који те удари по образу, окрени му и други; и који хоће да ти узме кабаницу, подај му и кошуљу.

30 А свакоме који иште у тебе, подај; и који твоје узме, не ишти.

31 И како хоћете да чине вама људи чините и ви њима онако.

32 И ако љубите оне који вас љубе, каква вам је хвала? Јер и грешници љубе оне који њих љубе.

33 И ако чините добро онима који вама добро чине, каква вам је хвала? Јер и грешници чине тако.

34 И ако дајете у зајам онима од којих се надате да ћете узети, каква вам је хвала? Јер и грешници грешницима дају у зајам да узму опет онолико.

35 Али, љубите непријатеље своје, и чините добро, и дајте у зајам не надајући се ничему; и биће вам велика плата, и бићете синови Највишега, јер је Он благ и неблагодарнима и злима.

36 Будите дакле милостиви као и Отац ваш што је милостив.

37 И не судите, и неће вам судити; и не осуђујте, и нећете бити осуђени; опраштајте, и опростиће вам се.

38 Дајте, и даће вам се: меру добру и набијену и стресену и препуну даће вам у наручје ваше. Јер каквом мером дајете онаквом ће вам се вратити.

39 И каза им причу: Може ли слепец слепца водити? Неће ли оба пасти у јаму?

40 Нема ученика над учитељем својим, него и сасвим кад се изучи, биће као и учитељ његов.

41 А зашто видиш трун у оку брата свог, а брвна у свом оку не осећаш?

42 Или како можеш рећи брату свом: Брате! Стани да извадим трун који је у оку твом, кад сам не видиш брвна у свом оку? Лицемере! Извади најпре брвно из ока свог, па ћеш онда видети извадити трун из ока брата свог.

43 Јер нема дрвета доброг да рађа зао род; нити дрвета злог да рађа добар род.

44 Јер се свако дрво по роду свом познаје: јер се смокве не беру с трња, нити се грожђе бере с купине,

45 добар човек из добре клети срца свог износи добро, а зао човек из зле клети срца свог износи зло, јер уста његова говоре од сувишка срца.

46 А што ме зовете: Господе! Господе! А не извршујете шта вам говорим?

47 Сваки који иде за мном и слуша речи моје и извршује их, казаћу вам какав је:

48 Он је као човек који гради кућу, па ископа и удуби и удари темељ на камену; а кад дођоше воде, навали река на ону кућу и не може је покренути, јер јој је темељ на камену.

49 А који слуша и не извршује он је као човек који начини кућу на земљи без темеља, на коју навали река и одмах је обори, и распаде се кућа она страшно.

7

О капетановом слузи и младићу у Наину.

Јованово посланство. Грешница помазује Исуса миром.

¹ А кад сврши све речи своје пред народом, дође у Капернаум.

² У капетана пак једног беше слуга болестан на умору који му беше мио.

³ А кад чу за Исуса, посла к Њему старешине јудејске молећи Га да би дошао да му исцели слугу.

⁴ А они дошавши к Исусу мољаху Га лепо говорећи: Достојан је да му то учиниш;

⁵ јер љуби народ наш, и начини нам зборницу.

⁶ А Исус иђаше с њима. И кад већ беху близу куће, посла капетан к Њему пријатеље говорећи Му: Господе! Не труди се, јер нисам достојан да уђеш под моју стреху;

⁷ зато и не држах себе достојног да Ти дођем, него само реци реч, и оздравиће слуга мој.

⁸ Јер и ја сам човек под власти, и имам под собом војнике, па кажем једном: Иди, и иде; и другом: Дођи, и дође; и служи свом: Учини то, и учини.

⁹ А кад то чу Исус, зачуди му се, и окренувши се народу који иђаше за Њим рече: **Кажем вам: ни у Израилју толике вере не нађох.**

¹⁰ И вративши се послани нађоше болесног слугу здравог.

¹¹ И потом иђаше у град који се зови Наин, и с Њим иђаху многи ученици Његови и мноштво народа.

¹² Кад се приближише к вратима градским, и гле, изношаху мртваца, јединца сина матере његове, и она беше удовица и народа из града много иђаше с њом.

13 И видевши је Господ сажали Му се за њом, и рече јој: **Не плачи.**

14 И приступивши прихвати за сандук; а носиоци стадоше, и рече: **Момче! Теби говорим, устани.**

15 И седе мртвац и стаде говорити; и даде га матери његовој.

16 А страх обузе све, и хваљаху Бога говорећи: Велики пророк изиђе међу нама, и Бог походи народ свој.

17 И отиде глас овај о Њему по свој Јудеји и по свој околини.

18 И јавише Јовану ученици његови за све ово.

19 И дозвавши Јован два од ученика својих посла их к Исусу говорећи: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо?

20 Дошавши пак људи к Њему рекоше: Јован крститељ посла нас к теби говорећи: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо?

21 А у тај час исцели многе од болести и од мука и од злих духова, и многима слепима дарова вид.

22 И одговарајући Исус рече им: **Идите и кажите Јовану шта видесте и чусте: слепи прогледају, хроми ходе, губави чисте се, глуви чују, мртви устају, сиромашнима проповеда се јеванђеље.**

23 И благо ономе који се не саблазни о мене.

24 А кад отидоше ученици Јованови, поче народу говорити за Јована: **Шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља ветар?**

25 **Шта сте, дакле, изашли да видите? Човека у меке хаљине обучена? Ето, који господске хаљине носе и у сластима живе по царским су дворовима.**

26 Шта сте дакле изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка;

27 јер је ово онај за кога је писано: Ето ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим који ће приправити пут Твој пред Тобом.

28 Јер вам кажем: Ниједан између рођених од жена није већи пророк од Јована крститеља; а најмањи у царству Божијем већи је од њега.

29 И сви људи који слушаху и цариници оправдаше Бога, и крстише се крштењем Јовановим;

30 а фарисеји и књижевници одбацише савет Божји за њих, и не хтеше да их он крсти.

31 А Господ рече: Какви ћу казати да су људи овог рода? И какви су?

32 Они су као деца која седе по улицама и дозивају једно друго и говоре: Свирамо вам, и не играсте, жалисмо вам се, и не плакасте.

33 Јер дође Јован крститељ који ни једе хлеб ни пије вино, а ви кажете: Ђаво је у њему;

34 дође Син човечији који и једе и пије, а ви кажете: Гле човека изелице и пијанице, друга цариницима и грешницима.

35 И оправдаше премудрост сва деца њена.

36 Мољаше Га пак један од фарисеја да би обедовао у њега; и ушавши у кућу фарисејеву седе за трпезу:

37 И гле, жена у граду која беше грешница дознавши да је Исус за трпезом у кући фарисејевој, донесе скленицу мира;

38 и ставши састраг код ногу Његових плакаше, и стаде прати ноге Његове сузама, и косом од

своје главе отираше, и целиваше ноге Његове, и мазаше миром.

³⁹ А кад виде фарисеј који Га је дозвоа, рече у себи говорећи: Да је он пророк, знао би ко и каква га се жена дотиче: јер је грешница.

⁴⁰ И одговарајући Исус рече му: **Симоне! Имам ти нешто казати.** А он рече: Учитељу! Кажи.

⁴¹ А Исус рече: **Двојица беху дужни једном дужнику, један беше дужан пет стотина динара, а други педесет.**

⁴² А кад они не имадоше да му врате, поклони обојици. **Кажи који ће га од њих двојице већма љубити.**

⁴³ А Симон одговарајући рече: Мислим онај коме највише поклони. А Он му рече: **Право си судио.**

⁴⁴ И окренувши се к жени рече Симону: **Видиш ли ову жену? Ја уђох у твоју кућу, ни воде ми на ноге ниси дао; а она сузама обли ми ноге, и косом од главе своје отре.**

⁴⁵ **Целива ми ниси дао; а она откако уђох не преста целивати ми ногу.**

⁴⁶ **Уљем ниси помазао главе моје; а она миром помаза ми ноге.**

⁴⁷ **Зато кажем ти: опраштају јој се греси многи, јер је велику љубав имала; а коме се мало опрашта има малу љубав.**

⁴⁸ А њој рече: **Опраштају ти се греси.**

⁴⁹ И стадоше у себи говорити они што сеђаху с Њим за трпезом: Ко је Овај што и грехе опрашта?

⁵⁰ А жени рече: **Вера твоја поможе ти; иди с миром.**

Прича о сејачу. Ко су Христови сродници. Утишавање буре на мору. Исцељење човека с духом нечистим. Буђење Јаиروه кћери и чудо са болесном женом.

¹ После тога иђаше Он по градовима и по селима учећи и проповедајући јеванђеље о царству Божијем, и дванаесторица с Њим.

² И неке жене које беху исцељене од злих духова и болести: Марија, која се зваше Магдалина, из које седам ђавола изиђе,

³ и Јована, жена Хузе пристава Иродовог, и Сусана, и друге многе које служаху Њему имањем својим.

⁴ А кад се сабра народа много, и из свих градова долажаху к Њему, каза у причи:

⁵ *Изиђе сејач да сеје семе своје; и кад сејаше, једно паде крај пута, и погази се, и птице небеске позобаше га,*

⁶ *а друго паде на камен, и изникавши осуши се, јер немаше влаге.*

⁷ *И друго паде у трње, и узрасте трње, и удави га.*

⁸ *А друго паде на земљу добру, и изникавши донесе род сто пута онолико. Говорећи ово повика: Ко има уши да чује нека чује.*

⁹ А ученици Његови питаху Га говорећи: Шта значи прича ова?

¹⁰ А Он рече: *Вама је дано да знате тајне царства Божијег; а осталима у причама, да гледајући не виде, и чујући не разумеју.*

¹¹ *А прича ова значи: Семе је реч Божија.*

12 А које је крај пута то су они који слушају, али потом долази ђаво, и узима реч из срца њиховог, да не верују и да се не спасу.

13 А које је на камену то су они који кад чују с радости примају реч; и ови корена немају који за неко време верују, а кад дође време кушања отпадно.

14 А које у трње паде, то су они који слушају, и отишавши, од бриге и богатства и сласти овог живота загуше се, и род не сазри.

15 А које је на доброј земљи то су они који реч слушају, и у добром и чистом срцу држе, и род доносе у трпљењу. Ово говорећи повика: Ко има уши да чује нека чује.

16 Нико, пак, свеће не поклапа судом кад је запали, нити меће под одар, него је метне на свећњак да виде светлост који улазе.

17 Јер нема ништа тајно што неће бити јавно, ни сакривено што се неће дознати и на видело изићи.

18 Гледајте, дакле, како слушате; јер ко има, даће му се, а ко нема, узеће се од њега и оно што мисли да има.

19 Дођоше пак к Њему мати и браћа Његова, и не могаху од народа да говоре с Њим.

20 И јавише Му говорећи: Мати Твоја и браћа Твоја стоје напољу, хоће да Те виде.

21 А Он одговарајући рече им: Мати моја и браћа моја они су који слушају реч Божију и извршују је.

22 И догоди се у један дан Он уђе с ученицима својим у лађу, и рече им: Да пређемо на оне стране језера. И пођоше.

²³ А кад иђаху они Он заспа. И подиже се олуја на језеру, и топљаху се, и беху у великој невољи.

²⁴ И приступивши пробудише Га говорећи: Учитељу! Учитељу! Изгибосмо. А Он устаде, и запрети ветру и валовима; и престадоше и поста тишина.

²⁵ А њима рече: **Где је вера ваша?** А они се поплашише, и чуђаху се говорећи један другом: Ко је Овај што и ветровима и води заповеда, и слушају Га?

²⁶ И дођоше у околину гадаринску која је према Галилеји.

²⁷ А кад изиђе Он на земљу, срете Га један човек из града у коме беху ђаволи од много година, и у хаљине не облачаше се, и не живљаше у кући, него у гробовима.

²⁸ А кад виде Исуса, повика и припаде к Њему и рече здраво: Шта је теби до мене, Исусе, Сине Бога Највишег? Молим Те, не мучи ме.

²⁹ Јер Исус заповеди духу нечистом да изиђе из човека: јер га мучаше одавно, и метаху га у вериге и у пута да га чувају, и искида свезе, и тераше га ђаво по пустињи.

³⁰ А Исус га запита говорећи: **Како ти је име?** А он рече: Легеон; јер многи ђаволи беху ушли у њ.

³¹ И мољаху Га да им не заповеди да иду у бездан.

³² А онде пасаше по гори велико крдо свиња, и мољаху Га да им допусти да у њих уђу. И допусти им.

³³ Тада изиђоше ђаволи из човека и уђоше у свиње; и навали крдо с брега у језеро, и утопи се.

³⁴ А кад видеше свињари шта би, побегоше и јавише у граду и по селима.

³⁵ И изиђоше људи да виде шта је било, и дођоше к Исусу, и нађоше човека из кога ђаволи беху изишли, а он седи обучен и паметан код ногу Исусових; и уплашише се.

³⁶ А они што су видели казаше им како се исцели бесни.

³⁷ И моли Га сав народ из околине гадаринске да иде од њих; јер се беху врло уплашили. А Он уђе у лађу и отиде натраг.

³⁸ Човек, пак, из кога изиђоше ђаволи мољаше да би с Њим био; али га Исус отпусти говорећи:

³⁹ **Врати се кући својој, и казуј шта ти учини Бог.** И отиде проповедајући по свему граду шта му Исус учини.

⁴⁰ А кад се врати Исус, сrete Га народ, јер Га сви очекиваху.

⁴¹ И гле, дође човек по имену Јаир, који беше старешина у зборници, и паде пред ноге Исусове, и мољаше Га да уђе у кућу његову;

⁴² јер у њега беше јединица кћи од дванаест година, и она умираше.

А кад иђаше Исус, туркаше Га народ.

⁴³ И беше једна болесна жена од течења крви дванаест година, која је све своје имање потрошила на лекаре и ниједан је није могао излечити,

⁴⁴ и приступивши састраг дотаче се скута од хаљине Његове, и одмах стаде течење крви њене.

⁴⁵ И рече Исус: **Ко је то што се дотаче мене?** А кад се сви одговараху, рече Петар и који беху с њим: Учитељу! Народ Те опколио и турка Те, а Ти кажеш: **Ко је то што се дотаче мене?**

⁴⁶ А Исус рече: **Неко се дотаче мене; јер ја осетих силу која изиђе из мене.**

⁴⁷ А кад виде жена да се није сакрила, приступи дрхћући, и паде пред Њим, и каза Му пред свим народом зашто Га се дотаче и како одмах оздрави.

⁴⁸ А Он јој рече: **Не бој се, кћери! Вера твоја поможе ти; иди с миром.**

⁴⁹ Док Он још говораше, дође неко од куће старешине зборничког говорећи му: Умре кћи твоја, не труди учитеља.

⁵⁰ А кад чу Исус, одговори му говорећи: **Не бој се, само веруј, и оживеће.**

⁵¹ А кад дође у кућу, не даде ниједноме ући осим Петра и Јована и Јакова, и девојчиног оца и матере.

⁵² А сви плакаху и јаукаху за њом; а Он рече: **Не плачите, није умрла него спава.**

⁵³ И подсмеваху Му се знајући да је умрла.

⁵⁴ А Он изагнавши све узе је за руку, и зовну говорећи: **Девојко! Устани!**

⁵⁵ И поврати се дух њен, и устаде одмах; и заповеди да јој дају нека једе.

⁵⁶ И дивише се родитељи њени. А Он им заповеди да никоме не казују шта је било.

9

Одашиљање Дванаесторице апостола. Нахрањено пет хиљада људи. Прво прорицање о страдању. Преображење Исусово. Исцељење узетог. Таштина ученика и њихова усрдност према Учитељу. Исусови следбеници.

¹ Сазвавши, пак, дванаесторицу даде им силу и власт над свим ђаволима, и да исцељују од болести.

² И посла их да проповедају царство Божије, и да исцељују болеснике.

³ И рече им: Ништа не узимајте на пут, ни штапа ни торбе ни хлеба ни новаца, нити по две хаљине да имате.

⁴ У коју кућу уђете онде будите и оданде полазите.

⁵ И где вас не приме излазећи из града оног отресите и прах с ногу својих, за сведочанство на њих.

⁶ А кад изиђоше, иђаху по селима проповедајући јеванђеље и исцељујући свуда.

⁷ А кад чу Ирод четворовласник шта Он чини, не могаше се начудити, јер неки говораху да је Јован устао из мртвих,

⁸ а једни да се Илија појавио, а једни да је устао који од старих пророка.

⁹ И рече Ирод: Јована ја посекох; али ко је то о коме ја таква чудеса слушам? И жељаше Га видети.

¹⁰ И вративши се апостоли казаше Му шта су починили. И узевши их отиде насамо у пустињу код града који се звахе Витсаида.

¹¹ А народ разумевши пође за Њим, и примивши их говораше им о царству Божијем и исцељиваше који требаху исцељивања.

¹² А дан стаде нагињати. Тада приступише дванаесторица и рекоше Му: Отпусти народ, нека иду на конак у околна села и паланке, и нек нађу јела, јер смо овде у пустињи.

¹³ А Он им рече: **Подајте им ви нека једу.** А они рекоше: У нас нема више од пет хлебова и две рибе; већ ако да идемо ми да купимо на све ове људе јела?

14 Јер беше људи око пет хиљада. Али Он рече ученицима својим: **Посадите их на гомиле по педесет.**

15 И учинише тако, и посадише их све.

16 А Он узе оних пет хлебова и обе рибе, и погледавши на небо благослови их и преломи, и даваше ученицима да раздаду народу.

17 И једоше и наситише се сви, и накупише комада дванаест котарица што им претече.

18 И кад се једанпут мољаше Богу насамо, с Њим беху ученици, и запита их говорећи: **Ко говоре људи да сам ја?**

19 А они одговарајући рекоше: Једни веле да си Јован крститељ, а други да си Илија; а други да је који устао од старих пророка.

20 А Он им рече: **А ви шта мислите ко сам ја?** А Петар одговарајући рече: Христос Божји.

21 А Он им запрети и заповеди да никоме не казују то,

22 говорећи да Син човечији треба много пострадади, и да ће Га старешине и главари свештенички и књижевници окривити, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати.

23 А свима говораше: **Ко хоће да иде за мном нека се одрече себе и узме крст свој и иде за мном.**

24 Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради онај ће је сачувати.

25 Јер какву ће корист имати човек ако сав свет придобије, а себе изгуби или себи науди?

26 Јер ко се постиди мене и мојих речи, њега ће се Син човечији постидети кад дође у слави својој и Очевој и светих анђела.

27 А заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде царство Божје.

28 А кад прође осам дана после оних речи, узе Петра и Јована и Јакова и изиђе на гору да се помоли Богу.

29 И кад се мољаше постаде лице Његово другачије, и одело Његово бело и сјајно.

30 И гле, два човека говораху с Њим, који беху Мојсије и Илија.

31 Показаше се у слави, и говораху о изласку Његовом који Му је требало свршити у Јерусалиму.

32 А Петар и који беху с њим беху заспали; али пробудивши се видеше славу Његову и два човека који с Њим стајаху.

33 И кад се одвојише од Њега рече Петар Исусу: Учитељу! Добро нам је овде бити; и да начинимо три сенице: једну Теби, и једну Мојсију, и једну Илији: не знајући шта говораше.

34 А док Он то говораше дође облак и заклони их; и уплашише се кад зађоше у облак.

35 И чу се глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни, Њега послушајте.

36 И кад се чујаше глас нађе се Исус сам. И они ућуташе, и ником не јавише ништа у оне дане од оног шта видеше.

37 А догоди се други дан кад сиђоше с горе спрете Га мноштво народа.

38 И гле, човек из народа повика говорећи: Учитељу! Молим Ти се, погледај на сина мог, јер ми је јединац:

39 И гле, хвата га дух, и уједанпут виче, и ломи га с пеном, и једва отиде од њега кад га изломи;

40 и молих ученике Твоје да га истерају, па не моглоше.

41 И одговарајући Исус рече: **О роде неверни и покварени! Докле ћу бити с вама и трпети вас? Доведи ми сина свог амо:**

42 А док још иђаше к Њему обори га ђаво, и стаде га ломити. А Исус запрети духу нечистом, и исцели момче, и даде га оцу његовом.

43 И сви се дивљаху величини Божијој.

А кад се сви чуђаху свему што чињаше Исус, рече ученицима својим:

44 **Метните ви у уши своје ове речи: јер Син човечији треба да се преда у руке човечије.**

45 А они не разумеше реч ову; јер беше сакривена од њих да је не моглоше разумети; и бојаху се да Га питају за ову реч.

46 А уђе мисао у њих ко би био највећи међу њима.

47 А Исус знајући помисли срца њихових узе дете и метну га преда се,

48 и рече им: **Који прими ово дете у име моје, мене прима; и који мене прима, прима Оног који ме је послао; јер који је најмањи међу вама он је велики.**

49 А Јован одговарајући рече: Учитељу! Видесмо једног где именом Твојим изгони ђаволе, и забранисмо му, јер не иде с нама за Тобом.

⁵⁰ И рече му Исус: **Не браните; јер ко није против вас с вама је.**

⁵¹ А кад се навршише дани узећа Његовог, Он намери да иде право у Јерусалим.

⁵² И посла гласнике пред лицем својим; и они отидоше и дођоше у село самарјанско да Му уготове где ће ноћити.

⁵³ И не примише Га; јер видеше да иде у Јерусалим.

⁵⁴ А кад видеше ученици Његови, Јаков и Јован, рекоше: Господе! Хоћеш ли да кажемо да огањ сиђе с неба и да их истреби као и Илија што учини?

⁵⁵ А Он окренувши се запрети им и рече: **Не знате каквог сте ви духа;**

⁵⁶ **јер Син човечији није дошао да погуби душе човечије него да сачува.** И отидоше у друго село.

⁵⁷ А кад иђаху путем рече Му неко: Господе! Ја идем за Тобом куд год Ти пођеш.

⁵⁸ И рече му Исус: **Лисице имају јаме и птице небеске гнезда: а Син човечији нема где заклонити главе.**

⁵⁹ А другом рече: **Хајде за мном.** А он рече: Господе! Допусти ми да идем најпре да упокам оца свог.

⁶⁰ А Исус рече му: **Остави нека мртви упогавају своје мртваце; а ти хајде те јављај царство Божије.**

⁶¹ А други рече: Господе! Ја идем за Тобом; али допусти ми најпре да идем да се опростим с домашњима својим.

⁶² А Исус рече му: **Ни један није приправан за царство Божије који метне руку своју на плуг па се обзира натраг.**

10

Одашилјање и повратак Седамдесеторице ученика. Исусова захвална молитва Оцу. Прича о милостивом Самарјанину. Марија и Марта: Само је једно потребно!

¹ А потом изабра Господ и других седамдесеторицу, и посла их по два и два пред лицем својим у сваки град и у место куда хтеде сам доћи.

² А рече им: Жетва је дакле велика, а посленика мало; него се молите Господару од жетве да изведе посленике на жетву своју.

³ Идите; ето ја вас шаљем као јагањце међу вукове.

⁴ Не носите кесе ни торбе ни обуће, и никога не поздрављајте на путу.

⁵ У коју год кућу уђете најпре говорите: Мир кући овој.

⁶ И ако дакле буде онде син мира, остаће на њему мир ваш; ако ли не буде, вратиће се к вама.

⁷ А у оној кући будите, и једите и пијте шта у њих има; јер је посленик достојан своје плате; не прелазите из куће у кућу.

⁸ И у који год град дођете и приме вас, једите шта се донесе пред вас.

⁹ И исцељујте болеснике који су у њему, и говорите им: Приближи се к вама царство Божије.

¹⁰ И у који год град дођете и не приме вас, изишавши на улице његове реците:

¹¹ И прах од града вашег који је прионуо за нас отресамо вам; али ово знајте да се приближи к вама царство Божије.

¹² Кажем вам да ће Содому бити лакше у онај дан неголи граду оном.

13 Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и у Сидону била чудеса што су била у вама, давно би се у врећи и у пепелу седећи покајали.

14 Али Тиру и Сидону биће лакше на суду него вама.

15 И ти, Капернауме! Који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти.

16 Ко вас слуша мене слуша; и ко се вас одриче мене се одриче; а ко се мене одриче, одриче се Оног који је мене послао.

17 Вратише се пак седамдесеторица с радости говорећи: Господе! И ђаволи нам се покоравају у име Твоје.

18 А Он им рече: Ја видех сотону где спаде с неба као муња.

19 Ево вам дајем власт да стајете на змије и на скорпије и на сваку силу непријатељску, и ништа вам неће наудити.

20 Али се томе не радујте што вам се духови покоравају, него се радујте што су ваша имена написана на небесима.

21 У тај час обрадова се Исус у духу и рече: Хвалим Те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудрих и разумних, а казао си простима. Да, Оче, јер је тако била воља Твоја.

22 И окренувши се к ученицима рече: Све је мени предао Отац мој, и нико не зна ко је Син осим Оца, ни ко је Отац осим Сина, и ако Син хоће коме казати.

23 И окренувши се к ученицима насамо рече: Благо очима које виде шта ви видите.

24 Јер вам кажем да су многи пророци и цареви желели видети шта ви видите, и не видеше; и чути шта ви чујете, и не чуше.

25 И гле, устаде један законик и кушајући Га рече: Учитељу! Шта ћу чинити да добијем живот вечни?

26 А Он му рече: Шта је написано у закону? Како читаш?

27 А он одговарајући рече: Љуби Господа Бога свог свим срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свом мисли својом, и ближњег свог као самог себе.

28 Рече му пак: Право си одговорио; то чини и бићеш жив.

29 А он хтеде да се оправда, па рече Исусу: А ко је ближњи мој?

30 А Исус одговарајући рече: Један човек силажаше из Јерусалима у Јерихон, па га ухватише хајдуци, који га свукоше и изранише, па отидоше, оставивши га пола мртва.

31 А изненада силажаше оним путем некакав свештеник, и видевши га прође.

32 А тако и Левит кад је био на ономе месту, приступи, и видевши га прође.

33 А Самарјанин некакав пролазећи дође над њега, и видевши га сажали му се;

34 и приступивши зави му ране и зали уљем и вином; и посадивши га на своје кљусе доведе у гостионицу, и устаде око њега.

35 И сутрадан полазећи извади два гроша те даде крчмару, и рече му: Гледај га, и шта више потрошиш ја ћу ти платити кад се вратим.

36 Шта мислиш, дакле, који је од оне тројице био ближњи ономе што су га били ухватили хајдуци?

³⁷ А он рече: Онај који се смиловао на њега. А Исус му рече: **Иди, и ти чини тако.**

³⁸ А кад иђаху путем и Он уђе у једно село, а жена нека, по имену Марта, прими Га у своју кућу.

³⁹ И у ње беше сестра, по имену Марија, која и седе код ногу Исусових и слушаше беседу Његову.

⁴⁰ А Марта се беше забунила како ће Га дочекати, и прикучивши се рече: Господе! Зар Ти не мариш што ме сестра моја остави саму да служим? Реци јој, дакле, да ми помогне.

⁴¹ А Исус одговарајући рече јој: **Марта! Марта! Бринеш се и трудиш за много,**

⁴² **а само је једно потребно. Али је Марија добри део изабрала, који се неће узети од ње.**

11

Исус учи ученике да се моле. Изгони ђавола. Изобличава злобу и лицемерство фарисеја и књижевника.

¹ И кад се мољаше Богу на једном месту па преста, рече Му неки од ученика Његових: Господе! Научи нас молити се Богу, као што и Јован научи своје ученике.

² А Он им рече: **Кад се молите Богу говорите:**

**Оче наш који си на небесима,
да се свети име Твоје;
да дође царство Твоје;
да буде воља Твоја**

и на земљи као на небу;

³ **Хлеб наш потребни дај нам сваки дан;**

⁴ **И опрости нам грехе наше,
јер и ми опраштамо сваком дужнику свом;**

и не наведи нас у напаст;
него нас избави ода зла.

⁵ И рече им: Који од вас има пријатеља, и отиде му у поноћи и рече му: Пријатељу! Дај ми три хлеба у зајам;

⁶ јер ми дође пријатељ с пута, и немам му шта поставити;

⁷ а он изнутра одговарајући да рече: Не узнемиравај ме; већ су врата затворена и деца су моја са мношвом у постељи, и не могу устати да ти дам.

⁸ И кажем вам: ако и не устане да му да зато што му је пријатељ, али за његово безобразно искање устаће и даће му колико треба.

⁹ И ја вама кажем: иштите и даће вам се: тражите и наћи ћете; куцајте и отвориће вам се.

¹⁰ Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвара му се.

¹¹ Који је међу вама отац у кога ако син заиште хлеба да му да камен? Или ако заиште рибе да му да место рибе змију?

¹² Или ако заиште јаје да му да скорпију?

¹³ Кад дакле ви, зли будући, умете добре даревати деци својој, колико ће више Отац небески дати Духа Светог онима који ишту у Њега?

¹⁴ И једном изгна ђавола који беше нем; кад ђаво изиђе проговори неми; и дивише се људи.

¹⁵ А неки од њих рекоше: Помоћу Веелзевула кнеза ђаволског изгони ђаволе.

¹⁶ А други кушајући Га искаху од Њега знак с неба.

17 А Он знајући помисли њихове рече им: Свако царство које се раздели само по себи, опустеће, и дом који се раздели сам по себи, пропашће.

18 Тако и сотона ако се раздели сам по себи, како ће остати његово царство? Као што кажете да помоћу Веелзевула изгоним ђаволе.

19 Ако ли ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне? Зато ће вам они бити судије.

20 А ако ли ја прстом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство Божије.

21 Кад се јаки наоружа и чува свој двор, имање је његово на миру;

22 а кад дође јачи од њега и надвлада га, узме све оружје његово у које се уздао, и раздели шта отме од њега.

23 Који није са мнош, против мене је; и који са мнош не сабира, просипа.

24 Кад нечисти дух изиђе из човека, иде кроз безводна места тражећи покоја, и не наставши рече: Да се вратим у дом свој откуда сам изишао;

25 и дошавши нађе пометен и украшен.

26 Тада отиде и узме седам других духова горих од себе, и ушавши живе онде; и буде потоње човеку оном горе од првог.

27 А кад то говораше, подиже глас једна жена из народа и рече Му: Благо утроби која те је носила, и сисама које си сао!

28 А Он рече: Благо и онима који слушају реч Божију, и држе је.

29 А народу који се скупљаше стаде говорити:

Род је овај зао; иште знак, и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка;

³⁰ јер као што Јона би знак Ниневљанима, тако ће и Син човечији бити роду овом.

³¹ Царица јужна изићи ће на суд с људима рода овог, и осудиће их; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломунову: а гле, овде је већи од Соломуна.

³² Ниневљани изићи ће на суд с родом овим, и осудиће га; јер се покајаше поучењем Јониним: а гле, овде је већи од Јоне.

³³ Нико не меће запаљену свећу на сакривено место, нити под суд, него на свећњак, да виде светлост који улазе.

³⁴ Свећа је телу око. Ако дакле око твоје буде здраво, све ће тело твоје бити светло; ако ли око твоје буде кварно, и тело је твоје тамно.

³⁵ Гледај дакле да видело које је у теби не буде тама.

³⁶ Јер, ако је све тело твоје светло да нема никаквог уда тамног, биће светло као кад те свећа обасјава светлошћу.

³⁷ А кад говораше, мољаше Га некакав фарисеј да обедује у њега. А Он ушавши седе за трпезу.

³⁸ А фарисеј се зачуди кад виде да се најпре не уми пре обода.

³⁹ А Господ рече му: Сад ви фарисеји споља чистите чашу и зделу, а изнутра вам је пуно грабежа и злобе.

⁴⁰ Безумни! Није ли онај начинио и изнутра који је споља начинио?

41 Али дајте милостињу од оног што је унутра; и гле, све ће вам бити чисто.

42 Али тешко вама фарисејима што дајете десетак од метвице и од руте и од сваког поврћа, а пролазите правду и љубав Божију: ово је требало чинити, и оно не остављати.

43 Тешко вама фарисејима што тражите зачеља по зборницама и да вам се клања по улицама.

44 Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што сте као сакривени гробови по којима људи иду и не знаду их.

45 А неки од законика одговарајући рече: Учитељу! Говорећи то и нас срамотиш.

46 А Он рече: Тешко и вама законцима што товарите на људе бремена претешка за ношење, а ви једним прстом својим нећете да их прихватите.

47 Тешко вама што зидате гробове пророцима, а ваши су их очеви побили.

48 Ви дакле сведочите и одобравате дела отаца својих; јер их они побише, а ви им гробове зидате.

49 Зато и премудрост Божија рече: Послаћу им пророке и апостоле, и од њих ће једне побити, а друге протерати;

50 да се иште од рода овог крв свих пророка која је проливена од постања света,

51 од крви Авељеве све до крви Заријине, који погибе међу олтаром и црквом. Да, кажем вам, искаће се од рода овог.

52 Тешко вама законци што узесте кључ од знања: сами не уђосте, а који хтеше да уђу, забранисте им.

53 А кад им Он ово говораше, почеше књижевници и фарисеји врло наваљивати к Њему

и многим питањем збуњивати Га,

⁵⁴ вребајући и пазећи на Њега не би ли шта уловили из уста Његових да Га окриве.

12

Не треба бити лицемеран ни бојажљив, лаком и не треба се бринуту. О стражењу. О помирљивости. Знак времена.

¹ Кад се на њих скупише хиљаде народа да стадоше газити један другог, онда поче најпре говорити ученицима својим: **Чувајте се квасца фарисејског, који је лицемерје.**

² Јер ништа није сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати;

³ јер шта у мраку рекосте, чуће се на виделу; и шта на ухо шаптасте у клетима, проповедаће се на крововима.

⁴ Али вам кажем, пријатељима својим: не бојте се од оних који убијају тело и потом не могу ништа више учинити.

⁵ Него ћу вам казати кога да се бојите: бојте се Оног који има власт пошто убије бацити у пакао; да, кажем вам, Оног се бојте.

⁶ Не продаје ли се пет врабаца за два динара? И ниједан од њих није заборављен пред Богом.

⁷ А у вас је и коса на глави избројана. Не бојте се дакле; ви сте бољи од много врабаца.

⁸ Него вам кажем: који год призна мене пред људима признаће и Син човечији њега пред анђелима Божијим;

⁹ а који се одрече мене пред људима њега ће се одрећи пред анђелима Божијим.

10 И сваки који рече реч на Сина човечијег опростиће му се, а који хули на Светог Духа неће му се опростити.

11 А кад вас доведу у зборнице и на судове и пред поглаваре, не брините се како ћете или шта одговорити, или шта ћете казати;

12 јер ће вас Свети Дух научити у онај час шта треба рећи.

13 Рече Му пак неки из народа: Учитељу! Реци брату мом да подели са мношвом достојање.

14 А Он му рече: Човече! Ко је мене поставио судијом или кметом над вама?

15 А њима рече: Гледајте и чувајте се од лакомства; јер нико не живи оним што је сувише богат.

16 Каза им, пак, причу говорећи: У једног богатог човека роди њива.

17 И мишљаше у себи говорећи: Шта ћу чинити? Немам у шта сабрати своју летину.

18 И рече: Ево ово ћу чинити: покварићу житнице своје и начинићу веће; и онде ћу сабрати сва своја жита и добро своје;

19 и казаћу души својој: Душо! Имаш много имање на много година; почивај, једи, пиј, весели се.

20 А Бог њему рече: Безумниче! Ову ноћ узеће душу твоју од тебе; а шта си приправио чије ће бити?

21 Тако бива ономе који себи тече благо, а не богати се у Бога.

22 А ученицима својим рече: Зато вам кажем: не брините се душом својом шта ћете јести; ни телом у шта ћете се обући:

23 Душа је претежнија од јела и тело од одела.

24 Погледајте гавране како не сеју ни жању, који немају подруме ни житнице, и Бог их храни: а колико сте ви претежнији од птица?

25 А ко од вас бринући се може примакнути расту свом лакат један?

26 А кад ни најмање шта не можете, зашто се бринете за остало?

27 Погледајте љиљане како расту: не труде се, нити предуг; али ја вам кажем да ни Соломун у свој слави својој не обуче се као један од њих.

28 А кад траву по пољу, која данас јесте, а сутра се у пећ баца, Бог тако одева, а камоли вас, маловерни!

29 И ви не иштите шта ћете јести или шта ћете пити, и не брините се;

30 јер ово све ишту и незнабошци овог света; а Отац ваш зна да вама треба ово.

31 Него иштите царство Божије, и ово ће вам се све додати.

32 Не бој се мало стадо! Јер би воља вашег Оца да вам да царство.

33 Продајте шта имате и дајте милостињу; начините себи торбе које неће оветшати, хазну која се никад неће испразнити, на небесима, где се лупеж не прикучује нити мољац једе.

34 Јер где је ваше благо онде ће бити и срце ваше.

35 Нека буду ваша бедра запрегнута и свеће запаљене;

36 и ви као људи који чекају господара свог кад се врати са свадбе да му одмах отворе како дође и куцне.

37 Благо оним слугама које нађе господар кад дође, а они страже. Заиста вам кажем да ће се запрегнути, и посадиће их, и приступиће, те ће им служити.

38 И ако дође у другу стражу, и у трећу стражу дође, и нађе их тако, благо оним слугама.

39 Али ово знајте: кад би знао домаћин у који ће час доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати кућу своју.

40 И ви, дакле, будите готови: јер у који час не мислите доћи ће Син човечији.

41 А Петар Му рече: Господе! Говориш ли нама ову причу или свима?

42 А Господ рече: Ко је дакле тај верни и мудри пристав ког постави господар над чељади својом да им даје храну на оброк?

43 Благо том слуги ког дошавши господар његов нађе да извршује тако.

44 Заиста вам кажем: над свим својим имањем поставиће га.

45 Ако ли каже слуга у срцу свом: Неће мој господар још задуго доћи; и стане бити слуге и слушкиње, и јести и пити, и опијати се;

46 доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли, и расећи ће га, и део његов метнуће с невернима.

47 А онај слуга који зна вољу господара свог, и није се приправио, нити учинио по вољи његовој, биће врло бијен;

48 а који не зна па заслужи бој, биће мало бијен. Ко ме је год много дано много ће се искати од њега; а коме предаше највише највише ће искати од њега.

49 Ја сам дошао да баџим огањ на земљу; и како би ми се хтелo да се већ запалио!

50 Али се мени ваља крстити крштењем, и како ми је тешко док се не сврши!

51 Мислите ли да сам ја дошао да дам мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор.

52 Јер ће, одселе, пет у једној кући бити раздељени, устаће три на два, и два на три.

53 Устаће отац на сина и син на оца; мати на кћер и кћи на матер; свекрва на снаху своју и снаха на свекрву своју.

54 А народу говораше: Кад видите облак где се диже од запада одмах кажете: Биће дажд; и бива тако.

55 И кад видите југ где дува кажете: Биће врућина; и бива.

56 Лицемери! Лице неба и земље умете познавати, а време ово како не познајете?

57 Зашто пак и сами од себе не судите праведно?

58 Јер кад идеш са својим супарником кнезу, гледај не би ли се на путу с њим поравнао да те не притегне судији, и судија да те не преда служи, и слуга да те не баци у тамницу.

59 Кажем ти: нећеш оданде изићи док не даш и последњи динар.

13

Исусова беседа о пропасти Галилејаца и о покајању. Исцељење болесне жене у Суботу. Приче и говори о царству Божијем. Иродове замке. Јадиковање над Јерусалимом.

¹ У то време, пак, дођоше неки и казаше за Галилејце којих крв помеша Пилат са жртвама њиховим.

² И одговарајући Исус рече им: **Мислите ли да су ти Галилејци били најгрешнији од свих Галилејаца, јер тако пострадаше?**

³ Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

⁴ Или оних осамнаест што на њих паде кула силоамска и поби их, мислите ли да су они најкривљи били од свих Јерусалимљана?

⁵ Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути.

⁶ Каза им пак ову причу: Један човек имаше смокву усађену у свом винограду, и дође да тражи рода на њој, и не нађе.

⁷ Онда рече виноградару: Ево трећа година како долазим и тражим рода на овој смокви, и не налазим; посеци је, дакле, зашто земљи да смета?

⁸ А он одговарајући рече му: Господару! Остави је и за ову годину док окопам око ње и обаспем гнојем;

⁹ па да ако роди: Ако ли не, посећи ћеш је на годину.

¹⁰ А кад учаше у једној зборници у суботу,

¹¹ и гле, беше онде жена болесна од духа осамнаест година, и беше згрчена, и не могаше се исправити.

¹² А кад је виде, дозвола је Исус и рече јој: **Жено! Опроштена си од болести своје.**

¹³ И метну на њу руке, и одмах се исправи и хваљаше Бога.

14 А старешина од зборнице срђаше се што је Исус исцели у суботу, и одговарајући рече народу: Шест је дана у које треба радити, у оне дакле долазите те се лечите, а не у дан суботни.

15 А Господ му одговори и рече: **Лицемере! Сваки од вас у суботу не одрешује ли свог вола или магарца од јасала, и не води да напоји?**

16 А ову кћер Авраамову коју свеза сотона, ево осамнаеста година, не требаше ли је одрешити из ове свезе у дан суботни?

17 И кад Он ово говораше стиђаху се сви који Му се противљаху; и сав народ радоваше се за сва Његова славна дела.

18 А Он им рече: **Какво је царство Божије? И како ћу казати да је?**

19 Оно је као зрно горушичино, које узевши човек баци у врт свој, и узрасте и поста дрво велико, и птице небеске уселише се у гране његове.

20 Опет рече: **Какво ћу казати да је царство Божије?**

21 Оно је као квасац који узевши жена метну у три копање брашна, док не ускисе све.

22 И пролажаше по градовима и селима учећи и путујући у Јерусалим.

23 Рече Му пак неко: Господе! Је ли мало оних који ће бити спасени? А Он им рече:

24 **Навалите да уђете на тесна врата; јер вам кажем: Многи ће тражити да уђу и неће моћи:**

25 **Кад устане домаћин и затвори врата, и станете напољу стајати и куцати у врата говорећи: Господе! Господе! Отвори нам; и одговарајући рећи ће вам: Не познајем вас откуда сте.**

26 Тада ћете стати говорити: Ми једосмо пред Тобом и писмо, и по улицама нашим учио си.

27 А Он ће рећи: Кажем вам: не познајем вас откуда сте; одступите од мене сви који неправду чините.

28 Онде ће бити плач и шкргут зуба, кад видите Авраама и Исака и Јакова и све пророке у царству Божијем, а себе напоље истеране.

29 И доћи ће од истока и запада и севера и југа и сешће за трпезу у царству Божијем.

30 И гле, има последњих који ће бити први, и има првих који ће бити последњи.

31 У тај дан приступише неки од фарисеја говорећи Му: Изиђи и иди одавде, јер Ирод хоће да те убије.

32 И рече им: Идите те кажите оној лисици: Ево изгоним ђаволе и исцељујем данас и сутра, а трећи дан завршићу.

33 Али данас и сутра и прекосутра треба ми ићи; јер пророк не може погинути изван Јерусалима.

34 Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к себи! Колико пута хтех да скупим чеда твоја као кокош гнездо своје под крила, и не хтесте!

35 Ето ће вам се оставити кућа ваша пуста; а ја вам кажем: Нећете мене видети док не дође да кажете: Благословен који иде у име Господње.

14

Исцељење у Суботу човека који је патио од водене болести. Треба бити понизан и чинити добро. Прича о Великој вечери. Одрицање самог себе.

¹ И догоди Му се да дође у суботу у кућу једног кнеза фарисејског да једе хлеб; и они мотраху на Њега.

² И гле, беше пред Њим некакав човек на коме беше дебела болест.

³ И одговарајући Исус рече законцима и фарисејима говорећи: **Је ли слободно у суботу исцељивати?**

⁴ А они оћутеше. И дохвативши га се исцели га и отпусти.

⁵ И одговарајући рече им: **Који од вас не би свог магарца или вола да му падне у бунар одмах извадио у дан суботни?**

⁶ И не моглоше Му одговорити на то.

⁷ А гостима каза причу, кад опази како избираху зачеља, и рече им:

⁸ **Кад те ко позове на свадбу, не седај у зачеље, да не буде међу гостима ко старији од тебе;**

⁹ **и да не би дошао онај који је позвао тебе и њега, и рекао ти: Подај место овоме: и онда ћеш са стидом сести на ниже место.**

¹⁰ **Него кад те ко позове, дошавши седи на последње место, да ти каже кад дође онај који те позва: Пријатељу! Помакни се више; тада ће теби бити част пред онима који седе с тобом за трпезом.**

¹¹ **Јер сваки који се подиже, понизиће се; а који се понижује, подигнуће се.**

¹² **А и онеме што их је позвао рече: Кад дајеш обед или вечеру, не зови пријатеље своје, ни браћу своју, ни рођаке своје, ни суседе богате, да не би и они тебе кад позвали и вратили ти;**

13 него кад чиниш гозбу, зови сиромаше, кљасте, хроме, следе;

14 и благо ће ти бити што ти они не могу вратити; него ће ти се вратити о васкрсењу праведних.

15 А кад чу то неки од оних што сеђаху с Њим за трпезом рече Му: Благо ономе који једе хлеба у царству Божијем!

16 А Он му рече: Један човек зготови велику вечеру, и позва многе;

17 и кад би време вечери, посла слугу свог да каже званима: Хајдете, јер је већ све готово.

18 И почеше се изговарати сви редом; први му рече: Купих њиву, и ваља ми ићи да је видим; молим те изговори ме.

19 И други рече: Купих пет јармова волова, и идем да их огледам; молим те, изговори ме.

20 И трећи рече: Ожених се, и зато не могу доћи.

21 И дошавши слуга тај каза ово господару свом. Тада се расрди домаћин и рече слуги свом: Иди брзо на раскршћа и улице градске, и доведи амо сиромаше, и кљасте, и богаљасте, и следе.

22 И рече слуга: Господару, учинио сам како си заповедио, и још места има.

23 И рече господар слуги: Изиђи на путеве и међу ограда, те натерај да дођу да ми се напуни кућа.

24 Јер вам кажем да ниједан од оних званих људи неће окусити моје вечере. Јер је много званих, али је мало изабраних.

25 Иђаше пак с Њим мноштво народа, и обазревши се рече им:

26 Ако ко дође к мени, а не мрзи на свог оца, и на матер, и на жену, и на децу, и на браћу, и на сестре

и на саму душу своју, не може бити мој ученик.

²⁷ И ко не носи крст свој и за мношвом не иде, не може бити мој ученик.

²⁸ И који од вас кад хоће да зида кулу не седне најпре и не прорачуна шта ће га стати, да види има ли да може довршити?

²⁹ Да не би, кад постави темељ и не узможе довршити, сви који гледају стали му се ругати

³⁰ говорећи: Овај човек поче зидати, и не може да доврши.

³¹ Или који цар кад пође с војском да се побије с другим царем не седне најпре и не држи већу може ли с десет хиљада срести оног што иде на њега са двадесет хиљада?

³² Ако ли не може, а он пошаље посленике док је овај још далеко и моли да се помире.

³³ Тако дакле сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити мој ученик.

³⁴ Со је добра, али ако со обљутави, чим ће се осолити?

³⁵ Нити је потребна у земљу ни у гној; него је проспу напоље. Ко има уши да чује нека чује.

15

Приче о изгубљеној овци, новцу и сину.

¹ И приближаваху се к Њему сви цариници и грешници да Га чују.

² И викаху на Њега фарисеји и књижевници говорећи: Овај прима грешнике и једе с њима.

³ А Он им каза причу ову говорећи:

⁴ Који човек од вас имајући сто оваца и изгубивши једну од њих не остави деведесет и

девет у пустињи и не иде за изгубљеном док је не нађе?

⁵ И наставши дигне је на раме своје радујући се,

⁶ и дошавши кући сазове пријатеље и суседе говорећи им: Радујте се са мном: ја нађох своју овцу изгубљену.

⁷ Кажем вам да ће тако бити већа радост на небу за једног грешника који се каје, неголи за деведесет и девет праведника којима не треба покајање.

⁸ Или која жена имајући десет динара, ако изгуби један динар, не запали свеће, и не помете куће, и не тражи добро док не нађе?

⁹ И наставши сазове другарице и суседе говорећи: Радујте се са мном: ја нађох динар изгубљени.

¹⁰ Тако, кажем вам, бива радост пред анђелима Божијима за једног грешника који се каје.

¹¹ И рече: Један човек имаше два сина,

¹² и рече млађи од њих оцу: Оче! Дај ми део имања што припада мени. И отац им подели имање.

¹³ И потом до неколико дана покупи млађи син све своје, и отиде у далеку земљу; и онамо просу имање своје живећи беспутно.

¹⁴ А кад потроши све, постаде велика глад у оној земљи, и он се нађе у невољи.

¹⁵ И отишавши приби се код једног човека у оној земљи; и он га посла у поље своје да чува свиње.

¹⁶ И жељаше напунити трбух свој рошчићима које свиње јеђаху, и нико му их не даваше.

17 А кад дође к себи, рече: Колико најамника у оца мог имају хлеба и сувише, а ја умирем од глади!

18 Устаћу и идем оцу свом, па ћу му рећи: Оче! Сагреших Небу и теби,

19 и већ нисам достојан назвати се син твој: прими ме као једног од својих најамника.

20 И уставши отиде оцу свом. А кад је још подалеко био, угледа га отац његов, и сажали му се, и потрчавши загрли га и целива га.

21 А син му рече: Оче, сагреших Небу и теби, и већ нисам достојан назвати се син твој.

22 А отац рече слугама својим: Изнесите најлепшу хаљину и обуците га, и подајте му прстен на руку и обућу на ноге.

23 И доведите теле угојено те закољите, да једемо и да се веселимо.

24 Јер овај мој син беше мртав, и оживе; и изгубљен беше, и нађе се. И стадоше се веселити.

25 А син његов старији беше у пољу, и долазећи кад се приближи кући чу певање и подвикивање.

26 И дозвавши једног од слугу запита: Шта је то?

27 А он му рече: Брат твој дође; и отац твој закла теле угојено, што га је здравог видео.

28 А он се расрди и не хтеде да уђе. Тада изиђе отац његов и мољаше га.

29 А он одговарајући рече оцу: Ето те служим толико година, и никад не преступих твоје заповести, па мени никад ниси дао јаре да бих се провеселио са својим друштвом;

30 а кад дође тај твој син који ти је имање просуо с курвама, заклао си му теле угојено.

31 А он му рече: Сине! Ти си свагда са мном, и све је моје твоје.

32 Требало се развеселити и обрадовати, јер овај брат твој мртав беше, и оживе; и изгубљен беше, и нађе се.

16

Прича о неправедном приставу. Богаташ и убоги Лазар.

¹ А ученицима својим говораше: Беше један човек богат који имаше пристава, и тога облагаше код њега да му просипа имање,

² и дозавши га рече му: Шта ово ја чујем за тебе? Дај рачун како си кућио кућу: јер више не можеш кућом управљати.

³ А пристав од куће рече у себи: Шта ћу чинити? Господар мој узима од мене управљање куће: копати не могу, просити стидим се.

⁴ Знам шта ћу чинити да би ме примили у куће своје кад ми се одузме управљање куће.

⁵ И дозавши редом дужнике господара свог рече првом: Колико си дужан господару мом?

⁶ А он рече: Сто ока уља. И рече му: Узми писмо своје и седи брзо те напиши педесет.

⁷ А потом рече другом: А ти колико си дужан? А он рече: Сто ока пшенице. И рече му: Узми писмо своје и напиши осамдесет.

⁸ И похвали господар неверног пристава што мудро учини; јер су синови овог века мудрији од синова видеда у свом нараштају.

⁹ И ја вама кажем: начините себи пријатеље неправедним богатством, да би вас кад осиромашите примили у вечне куће.

¹⁰ Који је веран у малом и у многим је веран; а ко је неверан у малом и у многим је неверан.

11 Ако дакле у неправедном богатству верни не бисте, ко ће вам у истинном веровати?

12 И ако у туђем не бисте верни, ко ће вам дати ваше?

13 Никакав пак слуга не може два господара служити; јер или ће на једног мрзети, а другог љубити, или ће једног волети а за другог не марити. Не можете служити Богу и богатству.

14 А ово све слушаху и фарисеји, који беху среброљупци, и ругаху Му се.

15 И рече им: Ви сте они који се градите праведни пред људима; али Бог зна срца ваша; јер шта је у људи високо оно је мрзост пред Богом.

16 Закон и пророци су до Јована; одселе се царство Божије проповеда јеванђељем, и сваки наваљује да уђе у њега.

17 Лакше је, пак, небу и земљи проћи неголи једној титли из закона пропасти.

18 Сваки који пушта жену своју и узима другу, прељубу чини; и који се жени пуштеницом, прељубу чини.

19 Човек неки, пак, беше богат, који се облачаше у скерлет и у свилу, и живљаше сваки дан господски и веселаше се.

20 А беше један сиромаш, по имену Лазар, који лежаше пред његовим вратима гнојав,

21 и жељаше да се насити мрвама које падаху с трпезе богатог; још и пси долажаху и лизаху гној његов.

22 А кад умре сиромаш, однесоше га анђели у наручје Авраамово; а умре и богати, и закопаше га.

23 И у паклу кад беше у мукама, подиже очи своје и угледа издалека Авраама и Лазара у наручју његовом,

24 и повикавши рече: Оче Аврааме! Смилуј се на ме и пошљи ми Лазара нека умочи у воду врх од прста свог, и да ми расхлади језик; јер се мучим у овом пламену.

25 А Авраам рече: Синко! Опомени се да си ти примио добра своја у животу свом, и Лазар опет зла; а сад се он теши, а ти се мучиш.

26 И преко свега тога постављена је међу нама и вама велика пропаст, да ови који би хтели одовуд к вама прећи, не могу, нити они отуда к нама да прелазе.

27 Тада рече: Молим те дакле, оче, да га пошаљеш кући оца мог,

28 јер имам пет браће: нека им посведочи да не би и они дошли на ово место мучења.

29 Рече му Авраам: Они имају Мојсија и пророке, нека њих слушају.

30 А он рече: Не, оче Аврааме! Него ако им дође ко из мртвих покајаће се.

31 А Авраам рече му: Ако не слушају Мојсија и пророке, да ко и из мртвих устане неће веровати.

17

О саблазни, праштању, вери и делима. Исцељење десет губаваца. Будућност царства Божијег.

1 А ученицима рече: Није могуће да не дођу саблазни; али тешко ономе с кога долазе;

2 боље би му било да му се воденични камен обеси о врату, и да га баце у море, него да саблазни једног од ових малих.

³ Чувајте се. Ако ти сагреши брат твој, накарај га; па ако се покаје, опрости му.

⁴ И ако ти седам пута на дан сагреши, и седам пута на дан дође к теби и рече: Кајем се, опрости му.

⁵ И рекоше апостоли Господу: Дометни нам вере.

⁶ А Господ рече: Кад бисте имали вере колико зрно горушичино, и рекли бисте овом дубу: Ишчупај се и усади се у море, и послушао би вас.

⁷ Који пак од вас кад има слугу који оре или чува стоку па кад дође из поља, каже му: Ходи брзо и седи за трпезу?

⁸ Него не каже ли му: Уготови ми да вечерам, и запрегни се те ми служи док једем и пијем, па онда и ти једи и пиј?

⁹ Еда ли ће он захвалити слуги том кад сврши шта му се заповеди? Не верујем.

¹⁰ Тако и ви кад свршите све што вам је заповеђено, говорите: Ми смо залудне слуге, јер учинисмо шта смо били дужни чинити.

¹¹ И кад иђаше у Јерусалим, Он пролажаше између Самарије и Галилеје.

¹² И кад улажаше у једно село среташе Га десет губавих људи, који сташе издалека,

¹³ и подигоше глас говорећи: Исусе учитељу! Помилуј нас.

¹⁴ И видевши их рече им: Идите и покажите се свештеницима. И они идући очистише се.

¹⁵ А један од њих видевши да се исцели поврати се хвалећи Бога гласно,

16 и паде ничице пред ноге Његове, и захвали Му. И то беше Самарјанин.

17 А Исус одговарајући рече: Не исцелише ли се десеторица? Где су дакле деветорица?

18 Како се међу њима који не нађе да се врати да захвали Богу, него сам овај туђин?

19 И рече му: Устани, иди; вера твоја поможе ти.

20 А кад Га упиташе фарисеји: Кад ће доћи царство Божије? Одговарајући рече им: Царство Божије неће доћи да се види;

21 нити ће се казати: Ево га овде или онде; јер гле, царство је Божије унутра у вама.

22 А ученицима рече: Доћи ће време кад ћете зажелети да видите један дан Сина човечијег, и нећете видети.

23 И рећи ће вам: Ево овде је, или: Ено онде; али не излазите, нити тражите.

24 Јер као што муња сине с неба, и засветли се преко свега што је под небом, тако ће бити и Син човечији у свој дан.

25 Али Му најпре треба много пострадади, и окривљеном бити од рода овог.

26 И како је било у време Нојево онако ће бити у дане Сина човечијег:

27 Јеђаху, пијаху, жењаху се, удаваху се до оног дана кад Ноје уђе у ковчег, и дође потоп и погуби све.

28 Тако као што би у дане Лотове: јеђаху, пијаху, куповаху, продаваху, сађаху, зидаху;

29 а у дан кад изиђе Лот из Содома, удари огањ и сумпор из неба и погуби све.

30 Тако ће бити и у онај дан кад ће се јавити Син човечији.

³¹ У онај дан који се деси на крову, а покућство његово у кући, нека не силази да га узме; и који се деси у пољу, тако нека се не враћа натраг.

³² Опомињите се жене Лотове.

³³ Који пође да сачува душу своју, изгубиће је; а који је изгуби, оживеће је.

³⁴ Кажем вам: у ону ноћ биће два на једном одру, један ће се узети а други ће се оставити;

³⁵ две ће млети заједно, једна ће се узети а друга ће се оставити;

³⁶ два ће бити на њиви, један ће се узети а други ће се оставити.

³⁷ И одговарајући рекоше Му: Где, Господе? А Он им рече: **Где је стрвина онамо ће се и орлови скупити.**

18

Приче о удовичиној молби и о молитви фарисеја и цариника. Исус позива децу Себи. Опасност од богатства. Треће прорицање о страдању. Исцељење слепог.

¹ Каза им пак и причу како се треба свагда молити Богу, и не дати да дотужи,

² говорећи: **У једном граду беше један судија који се Бога не бојаше и људи не стиђаше.**

³ А у оном граду беше једна удовица и долажаше к њему говорећи: **Не дај ме мом супарнику.**

⁴ И не хтеде задуго. А најпосле рече у себи: **Ако се и не бојим Бога и људи не срашим,**

⁵ **но будући да ми досађује ова удовица, одбранићу је, да ми једнако не долази и не досађује.**

⁶ Тада рече Господ: Чујте шта говори неправедни судија.

⁷ А камоли Бог неће одбранити изабраних својих који Га моле дан и ноћ?

⁸ Кажем вам да ће их одбранити брзо. Али Син човечији кад дође хоће ли наћи веру на земљи?

⁹ А и другима који мишљаху за себе да су праведници и друге уништаваху каза причу ову:

¹⁰ Два човека уђоше у цркву да се моле Богу, један фарисеј и други цариник.

¹¹ Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: Боже! Хвалим те што ја нисам као остали људи: хајдуци, неправедници, прељубочинци или као овај цариник.

¹² Постим двапут у недељи; дајем десетак од свега што имам.

¹³ А цариник издалека стајаше, и не хтеде ни очију подигнути на небо, него бијаше прси своје говорећи: Боже! Милостив буди мени грешноме.

¹⁴ Кажем вам да овај отиде оправдан кући својој, а не онај. Јер сваки који се сам подиже понижиће се; а који се сам понижује подигнуће се.

¹⁵ Доношаху к Њему и децу да их се дотакне; а кад видеше ученици, запретише им.

¹⁶ А Исус дозававши их рече: Пустите децу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таквих царство Божије.

¹⁷ И кажем вам заиста: који не прими царство Божије као дете, неће ући у њега.

¹⁸ И запита Га један кнез говорећи: Учитељу благи! Шта да учиним да наследим живот вечни?

¹⁹ А Исус рече му: **Што ме зовеш благим? Нико није благ осим једног Бога.**

²⁰ **Заповести знаш: не чини прељубе; не убиј; не укради; не сведочи лажно; поштуј оца и матер своју.**

²¹ А он рече: Све сам ово сачувао од младости своје.

²² А кад то чу Исус рече му: **Још ти једно недостаје: продај све што имаш и раздај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и хајде за мном.**

²³ А кад он чу то постаде жалостан, јер беше врло богат.

²⁴ А кад га виде Исус где постаде жалостан, рече: **Како је тешко ући у царство Божије онима који имају богатство!**

²⁵ **Лакше је камили проћи кроз иглене уши неголи богатом ући у царство Божије.**

²⁶ А они који слушаху рекоше: Ко се дакле може спасти?

²⁷ А Он рече: **Шта је у људи немогуће у Бога је могуће.**

²⁸ А Петар рече: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо.

²⁹ А Он им рече: **Заиста вам кажем: нема ниједнога који би оставио кућу, или родитеље, или браћу, или сестре, или жену, или децу царства ради Божијег,**

³⁰ **који неће примити више у ово време, и на оном свету живот вечни.**

³¹ **Узе пак дванаесторицу и рече им: Ево идемо горе у Јерусалим, и све ће се свршити што су пророци писали за Сина човечијег.**

³² Јер ће Га предати незнабошцима, и наругаће Му се, и ружиће Га, и попљуваће Га,

³³ и биће Га, и убиће Га; и трећи дан устаће.

³⁴ И они ништа од тога не разумеше, и беседа ова беше од њих сакривена, и не разумеше шта им се каза.

³⁵ А кад се приближи к Јерихону, један слепац сеђаше крај пута просећи.

³⁶ А кад чу народ где пролази запита: Шта је то?

³⁷ И казаше му да Исус Назарећанин пролази.

³⁸ И повика говорећи: Исусе, сине Давидов! Помилуј ме.

³⁹ И пређаху му они што иђаху напред да уђути; а он још више викаше: Сине Давидов! Помилуј ме.

⁴⁰ И Исус стаде и заповеди да Му га доведу; а кад Му се приближи, запита га

⁴¹ говорећи: **Шта хоћеш да ти учиним?** А он рече: Господе! Да прогледам.

⁴² А Исус рече: **Прогледај; вера твоја поможе ти.**

⁴³ И одмах прогледа, и пође за Њим хвалећи Бога. И сви људи који видеше хваљаху Бога.

19

Закхеј. Прича о кесама сребра које је господар поверио слугама. Исусов улазак у Јерусалим. Исус плаче над Јерусалимом и чисти Храм.

¹ И кад уђе у Јерихон и пролажаше кроза њ,

² и гле, човек по имену Закхеј, који беше старешина царинички, и беше богат,

³ и искаше да види Исуса да Га позна; и не могаше од народа, јер беше малог раста;

⁴ и потрчавши напред, попе се на дуд да Га види; јер Му је онуда требало проћи.

⁵ И кад дође Исус на оно место, погледавши горе виде га, и рече му: **Закхеју! Сиђи брзо; јер ми данас ваља бити у твојој кући.**

⁶ И сиђе брзо; и прими Га радујући се.

⁷ И сви, кад видеше, викаху на Њега говорећи да грешном човеку дође у кућу.

⁸ А Закхеј стаде и рече Господу: Господе! Ево пола имања свог даћу сиромасима, и ако сам кога занео вратићу онолико четворо.

⁹ А Исус му рече: **Данас дође спасење кући овој; јер је и ово син Авраамов.**

¹⁰ **Јер је Син човечији дошао да нађе и спасе шта је изгубљено.**

¹¹ А кад они то слушаху настави казивати причу; јер беше близу Јерусалима, и мишљаху да ће се одмах јавити царство Божије.

¹² Рече дакле: **Један човек од доброг рода отиде у далеку земљу да прими себи царство, и да се врати.**

¹³ Дозвавши пак десет својих слуга даде им десет кеса, и рече им: Тргујте док се ја вратим.

¹⁴ И грађани његови мржаху на њега, и послаше за њим посланике говорећи: Нећемо да он царује над нама.

¹⁵ И кад се он врати, пошто прими царство, рече да дозову оне слуге којима даде сребро, да види шта је који добио.

¹⁶ Тада дође први говорећи: Господару! Кеса твоја донесе десет кеса.

¹⁷ И рече му: Добро, добри слуго; кад си ми у малом био веран ево ти власт над десет градова.

18 И дође други говорећи: Господару! Кеса твоја донесе пет кеса.

19 А он рече и ономе: и ти буди над пет градова.

20 И трећи дође говорећи: Господару! Ево твоја кеса коју сам завезао у убрус и чувао.

21 Јер сам се бојао тебе: јер си човек тврд: узимаш шта ниси оставио, и жњеш шта ниси сејао.

22 А господар му рече: По твојим ћу ти речима судити, зли слуго! Знао си да сам ја тврд човек, узимам шта нисам сејао:

23 Па зашто ниси дао моје сребро трговцима, и ја дошавши примио бих га с добитком?

24 И рече онима што стајаху пред њим: Узмите од њега кесу и подајте ономе што има десет кеса.

25 И рекоше му: Господару! Он има десет кеса.

26 А он им одговори: Јер вам кажем да ће се свакоме који има дати: а од оног који нема узеће се од њега и оно што има.

27 А оне моје непријатеље који нису хтели да ја будем цар над њима, доведите амо, и исеците преда мнош.

28 И казавши ово пође напред, и иђаше горе у Јерусалим.

29 И кад се приближи Витфази и Витанији код горе која се зваше Маслинска, посла двојицу од ученика својих.

30 Говорећи: Идите у то село према вама, и кад уђете у њега наћи ћете магаре привезано на које никакав човек никад није уседао; одрешите га и доведите.

31 И ако вас ко упита: Зашто дрешите: овако му кажите: Оно Господу треба.

32 А кад отидоше послани, нађоше као што им каза.

33 А кад они дрешаху магаре рекоше им господари од њега: Зашто дрешите магаре?

34 А они рекоше: Оно Господу треба.

35 И доведоше га к Исусу, и бацише хаљине своје на магаре, и посадише Исуса.

36 А кад иђаше, простираху хаљине своје по путу.

37 А кад се приближи већ да сиђе с горе маслинске, поче све мноштво ученика у радости хвалити Бога гласно за сва чудеса што су видели,

38 говорећи: Благословен цар који иде у име Господње! Мир на небу и слава на висини!

39 И неки фарисеји из народа рекоше Му: Учитељу! Запрети ученицима својим.

40 И одговарајући рече им: **Кажем вам: ако они уђуте, камење ће повикати.**

41 И кад се приближи, угледа град и заплака за њим

42 говорећи: **Кад би и ти знао у овај твој дан шта је за мир твој! Али је сад сакривено од очију твојих.**

43 **Јер ће доћи дани на тебе, и окружиће те непријатељи твоји опкопима, и опколиће те, и обузеће те са свију страна;**

44 **и разбиће тебе и децу твоју у теби, и неће оставити у теби камена на камену, зато што ниси познао време у коме си похођен.**

45 И ушавши у цркву стаде изгонити оне што продаваху у њој и куповаху,

46 говорећи им: **У писму стоји: Дом мој дом је молитве, а ви начинисте од њега пећину хајдучку.**

47 И учаше сваки дан у цркви. А главари свештенички и књижевници и старешине народне гледаху да Га погубе.

48 И не налажаху шта би Му учинили; јер сав народ иђаше за Њим, и слушаху Га.

20

Христос о својој власти. Прича о злим виноградарима. О харачу и о васкрсењу мртвих. Чији је Син Христос? Треба се чувати књижевника.

¹ И кад Он у један од оних дана учаше народ у цркви и проповедаше јеванђеље, дођоше главари свештенички и књижевници са старешинама,

² и рекоше Му говорећи: Кажи нам каквом власти то чиниш? Или ко ти је дао власт ту?

³ А Он одговарајући рече им: **И ја ћу вас упитати једну реч, и кажите ми:**

⁴ **Крштење Јованово или би с неба или од људи?**

⁵ А они помишљаху у себи говорећи: Ако кажемо с неба, рећи ће: Зашто му дакле не веровасте?

⁶ Ако ли кажемо од људи, сав ће нас народ побити камењем; јер сви вероваху да Јован беше пророк.

⁷ И одговорише: Не знамо откуда.

⁸ А Исус им рече: **Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.**

⁹ А народу поче казивати причу ову: **Један човек посади виноград, и даде га виноградарима па отиде на подуго времена.**

¹⁰ **И у време посла к виноградарима слугу да му даду од рода виноградског; али виноградари избише га, и послаше празног.**

¹¹ **И посла опет другог слугу; а они и оног избише и осрамотивши послаше празног.**

12 И посла опет трећег; а они и оног ранише, и истераше.

13 Онда рече господар од винограда: Шта ћу чинити? Да пошаљем сина свог љубазног: еда се како застиде кад виде њега.

14 А виноградари видевши њега мишљаху у себи говорећи: Ово је наследник; ходите да га убијемо да наше буде достојање.

15 И изведоше га напоље из винограда и убише. Шта ће дакле учинити њима господар од винограда?

16 Доћи ће и погубиће ове виноградаре, и даће виноград другима. А они што слушаху рекоше: Не дао Бог!

17 А Он погледавши на њих рече: Шта значи дакле оно у писму: Камен који одбацише зидари онај поста глава од угла?

18 Сваки који падне на тај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.

19 И гледаху главари свештенички и књижевници у онај час да дигну руке на Њ; али се побојаше народа, јер разумеше да њима ову причу каза.

20 И пажаху на Њега, и послаше вребаче, који се грађаху као да су побожни: не би ли Га ухватили у речи да Га предаду поглаварима и власти судијиној.

21 И упиташе Га говорећи: Учитељу! Знамо да право говориш и учиш, и не гледаш ко је ко, него заиста учиш путу Божијем:

22 Треба ли нам ћесару давати харач, или не?

23 А Он разумевши њихово лукавство рече им: Шта ме кушате?

24 Покажите ми динар; чији је на њему образ и натпис? А они одговарајући рекоше: Ћесарев.

25 А Он им рече: **Подајте дакле шта је ћесарево ћесару, а шта је Божије Богу.**

26 И не моглоше речи Његове покудити пред народом; и дивише се одговору Његовом, и умukoше.

27 А приступише неки од садудеја који кажу да нема васкрсења, и питаху Га

28 говорећи: Учитељу! Мојсије нам написа: Ако коме умре брат који има жену, и умре без деце, да брат његов узме жену, и да подигне семе брату свом.

29 Беше седам браће, и први узео жену, и умре без деце;

30 и узео други жену, и он умре без деце;

31 и трећи је узео; а тако и сви седам; и не оставише деце, и помреше;

32 а после свих умре и жена.

33 О васкрсењу дакле кога ће од њих бити жена? Јер је она седморици била жена.

34 И одговарајући Исус рече им: **Деца овог света жене се и удају;**

35 а који се удостоје добити онај свет и васкрсење из мртвих нити ће се женити ни удавати;

36 јер више не могу умрети; јер су као анђели; и синови су Божији кад су синови васкрсења.

37 А да мртви устају, и Мојсије показа код купине где назива Господа Бога Авраамовог и Бога Исаковог и Бога Јаковљевог.

38 А Бог није Бог мртвих него живих; јер су Њему сви живи.

39 А неки од књижевника одговарајући рекоше: Учителју! Добро си казао.

40 И већ не смеху ништа да Га запитају. А Он им рече:

41 Како говоре да је Христос син Давидов?

42 Кад сам Давид говори у псалтиру:

Рече Господ Господу мом:
седи мени с десне стране,

43 Док положим непријатеље твоје подножје
ногама твојим.

44 Давид дакле Њега назива Господом; па како му је син?

45 А кад сав народ слушаше, рече ученицима својим:

46 Чувајте се од књижевника, који хоће да иду у дугачким хаљинама, и траже да им се клања по улицама, и првих места по зборницама, и зачеља на гозбама;

47 који једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго. Они ће још већма бити осуђени.

21

Удовичина лепта. Исусов говор о разорењу Јерусалима и његовој будућности.

1 Погледавши пак горе виде богате где међу прилоге своје у хазну Божију;

2 а виде и једну сиромашну удовицу која меташе онде две лепте;

3 и рече: **Заиста вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свију:**

⁴ Јер сви ови метнуше у прилог Богу од сувишка свог, а она од сиротиње своје метну сву храну своју што имаше.

⁵ И кад неки говораху за цркву да је украшена лепим камењем и закладима, рече:

⁶ Доћи ће дани у које од свега што видите неће остати ни камен на камену који се неће разметнути.

⁷ Запиташе Га пак говорећи: Учитељу! А кад ће то бити? И какав је знак кад ће се то догодити?

⁸ А Он рече: Чувајте се да вас не преваре, јер ће многи доћи на име моје говорећи: Ја сам, и време се приближи. Не идите дакле за њима.

⁹ А кад чујете ратове и буне, не плашите се; јер то све треба најпре да буде; али још није тада последак.

¹⁰ Тада им рече: Устаће народ на народ и царство на царство;

¹¹ и земља ће се трести врло по свету, и биће глади и помори и страхоте и велики знаци биће на небу.

¹² А пре свега овог метнуће на вас руке своје и гониће вас и предавати у зборнице и у тамнице; водиће вас пред цареве и краљеве имена мог ради.

¹³ А то ће вам се догодити за сведочанство.

¹⁴ Метните дакле у срца своја, да се пре не приправљате како ћете одговарати:

¹⁵ Јер ћу вам ја дати уста и премудрост којој се неће моћи противити ни одговорити сви ваши противници.

¹⁶ А предаваће вас и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи; и побиће неке од вас.

17 И сви ће омрзнути на вас имена мог ради.

18 И длака с главе ваше неће погинути.

19 Трпљењем својим спасавајте душе своје.

20 А кад видите да Јерусалим опколи војска онда знајте да се приближило време да опусти.

21 Тада који буду у Јудеји нека беже у горе, и који буду у граду нека излазе напоље; и који су напољу нека не улазе у њега:

22 Јер су ово дани освете, да се изврши све што је написано.

23 Али тешко труднима и дојилицама у те дане! Јер ће бити велика невоља на земљи, гнев на овом народу.

24 И пашће од оштрица мача, и одвешће се у ропство по свим народима; и Јерусалим ће газити незнабошци док се не изврше времена незнабожаца.

25 И биће знаци у сунцу и у месецу и у звездама; и људима на земљи туга од сметње и од хуке морске и валова.

26 Људи ће умирати од страха и од чекања оног што иде на земљу; јер ће се и силе небеске покренути.

27 И тада ће угледати Сина човечијег где иде на облацима са силом и славом великом.

28 А кад се почне ово збивати, гледајте и подигните главе своје; јер се приближује избављење ваше.

29 И каза им причу: Гледајте на смокву и на сва дрвета;

30 кад видите да већ потерају, сами знате да је близу лето.

³¹ Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу царство Божије.

³² Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се ово све не збуди.

³³ Небо и земља проћи ће, а речи моје неће проћи.

³⁴ Али се чувајте да како ваша срца не отежају ждерањем и пијанством и бригама овог света, и да вам овај дан не дође изненада.

³⁵ Јер ће доћи као замка на све који живе по свој земљи.

³⁶ Стражите дакле једнако и молите се Богу да бисте се удостојили утећи од свега овог што ће се збити, и стати пред Сином човечијим.

³⁷ И дању учаше у цркви, а ноћу излажаше и ноћиваше на гори која се зове маслинска.

³⁸ И сав народ долажаше изјутра к Њему у цркву да Га слушају.

22

Издајство. Пасхално јагње и вечера. Таштина ученика. Исусова патња на гори Маслинској. Хватање. Петрово одрицање. Исусово страдање пред Кајафом.

¹ Приближаваше се пак празник пријесних хлебова који се зове пасха.

² И гледаху главари свештенички и књижевници како би Га убили; али се бојаху народа.

³ А сотона уђе у Јуду, који се звахе Искарот, и који беше један од дванаесторице.

⁴ И отишавши говори с главарима свештеничким и са старешинама како ће им Га издати.

⁵ И они се обрадоваше, и уговорише да му даду новце.

⁶ И он се обрече, и тражаше згодно време да им Га преда тајно од народа.

⁷ А дође дан пресних хлебова у који требаше клати пасху;

⁸ и посла Петра и Јована рекавши: **Идите уготовите нам пасху да једемо.**

⁹ А ови Му рекоше: Где хоћеш да уготовимо?

¹⁰ А Он им рече: **Ето кад уђете у град, сретће вас човек који носи воду у крчагу; идите за њим у кућу у коју он уђе,**

¹¹ **и кажите домаћину: Учитељ вели: где је гостионица где ћу јести пасху с ученицима својим?**

¹² **И он ће вам показати велику собу прострту; онде уготовите.**

¹³ А они отидоше и нађоше као што им каза; и уготовише пасху.

¹⁴ И кад дође час, седе за трпезу, и дванаест апостола с Њим.

¹⁵ И рече им: **Врло сам желео да ову пасху једем с вама пре него пострадам;**

¹⁶ **јер вам кажем да је одселе нећу јести док се не сврши у царству Божијем.**

¹⁷ И узевши чашу даде хвалу, и рече: **Узмите је и разделите међу собом;**

¹⁸ **јер вам кажем да нећу пити од рода виноградског док не дође царство Божије.**

¹⁹ И узевши хлеб даде хвалу, и преломивши га даде им говорећи: **Ово је тело моје које се даје за вас; ово чините за мој спомен.**

²⁰ А тако и чашу по вечери, говорећи: **Ова је чаша нови завет мојом крви која се за вас пролива.**

21 Али ево рука издајника мог са мном је на трпези.

22 И Син човечији, дакле, иде као што је уређено; али тешко човеку ономе који Га издаје!

23 И они сташе тражити међу собом који би, дакле, од њих био који ће то учинити.

24 А поста и препирање међу њима који би се држао међу њима да је највећи.

25 А Он им рече: Цареви народни владају народом, а који њиме управљају, зову се добротвори.

26 Али ви немојте тако; него који је највећи међу вама нека буде као најмањи, и који је старешина нека буде као слуга.

27 Јер који је већи, који седи за трпезом или који служи? Није ли онај који седи за трпезом? А ја сам међу вама као слуга.

28 А ви сте они који сте се одржали са мном у мојим напастима.

29 И ја остављам вама царство као што је Отац мој мени оставио:

30 Да једете и пијете за трпезом мојом у царству мом, и да седите на престолима и судите над дванаест колена Израилјевих.

31 Рече пак Господ: Симоне! Симоне! Ево вас иште сотона да би вас чинио као пшеницу.

32 А ја се молих за тебе да твоја вера не престане; и ти кад год обративши се утврди браћу своју.

33 А он Му рече: Господе! С Тобом готов сам и у тамницу и на смрт ићи.

³⁴ А Он рече: Кажем ти, Петре! Данас неће заповати петао док се трипут не одрекнеш да ме познајеш.

³⁵ И рече им: Кад вас послах без кесе и без торбе и без обуће, еда вам шта недостаде? А они рекоше: Ништа.

³⁶ А Он им рече: Али сад који има кесу нека је узме, тако и торбу; а који нема нека прода хаљину своју и купи нож.

³⁷ Јер вам кажем да још и ово треба на мени да се изврши што стоји у писму: И међу злочинце метнуше Га. Јер шта је писано за мене, свршује се.

³⁸ А они рекоше: Господе! Ево овде два ножа. А Он им рече: Доста је.

³⁹ И изишавши отиде по обичају на гору маслинску; а за Њим отидоше ученици Његови.

⁴⁰ А кад дође на место рече им: Молите се Богу да не паднете у напаст.

⁴¹ И сам одступи од њих како се може каменом добацити, и клекнувши на колена мољаше се Богу

⁴² говорећи: Оче! Кад би хтео да пронесеш ову чашу мимо мене! Али не моја воља него Твоја да буде.

⁴³ А анђео Му се јави с неба, и крепи Га.

⁴⁴ И будући у борењу, мољаше се боље; зној пак Његов беше као капље крви које капаху на земљу.

⁴⁵ И уставши од молитве дође к ученицима својим, и нађе их, а они спавају од жалости,

⁴⁶ и рече им: Што спавате? Устаните, молит се Богу да не паднете у напаст.

47 Док Он још пак говораше, гле, народ и један од дванаесторице, који се зваше Јуда, иђаше пред њима, и приступи к Исусу да Га целива. Јер им он беше дао знак: Кога целивам онај је.

48 А Исус му рече: **Јуда! Зар целивом издајеш Сина човечијег?**

49 А кад они што беху с Њим видеше шта ће бити, рекоше Му: Господе, да бијемо ножем?

50 И удари један од њих слугу поглавара свештеничког, и одсече му десно ухо.

51 А Исус одговарајући рече: **Оставите то.** И дохвативши се до уха његовог исцели га.

52 А главарима свештеничким и војводама црквеним и старешинама који беху дошли на Њ рече Исус: **Зар као на хајдука изиђосте с ножевима и кољем да ме ухватите?**

53 **Сваки дан био сам с вама у цркви и не дигосте руку на мене; али је сад ваш час и област таме.**

54 А кад Га ухватише, одведоше Га и уведоше у двор поглавара свештеничког. А Петар иђаше за Њим издалека.

55 А кад они наложише огањ наспред двора и сеђаху заједно, и Петар сеђаше међу њима.

56 Видевши га, пак, једна слушкиња где седи код огња, и погледавши на њ рече: и овај беше с њим.

57 А он Га се одрече говорећи: Жено! Не познајем га.

58 И мало затим, виде га други и рече: и ти си од њих. А Петар рече: Човече! Нисам.

59 И пошто прође око једног сахата, други неко потврђиваше говорећи: Заиста и овај беше с њим; јер је Галилејац.

⁶⁰ А Петар рече: Човече! Не знам шта говориш. И одмах док он још говораше запева петао.

⁶¹ И обазревши се Господ погледа на Петра, и Петар се опомену речи Господње како му рече: **Пре него петао запева одрећи ћеш ме се трипут.**

⁶² И изишавши напоље плака горко.

⁶³ А људи који држаху Исуса ругаху Му се, и бијаху Га.

⁶⁴ И покривши Га, бијаху Га по образу и питаху Га говорећи: Прореци ко Те удари?

⁶⁵ И друге многе хуле говораху на Њ.

⁶⁶ И кад свану, сабраше се старешине народне и главари свештенички и књижевници, и одведоше Га у свој суд

⁶⁷ говорећи: Јеси ли ти Христос? Кажи нам. А Он им рече: **Ако вам и кажем, нећете веровати.**

⁶⁸ **А ако вас и запитам, нећете ми одговорити, нити ћете ме пустити.**

⁶⁹ **Одселе ће Син човечији седити с десне стране силе Божије.**

⁷⁰ Сви пак рекоше: Ти ли си дакле син Божји? А Он им рече: **Ви кажете да сам ја.**

⁷¹ А они рекоше: Шта нам требају више сведочанства? Јер сами чусмо из уста његових.

23

Христово страдање и ружење пред Пилатом и Иродом. Осуда. На путу ка Голготи. Распеће и смрт. Погреб.

¹ И уставши њих све мноштво, одведоше Га к Пилату.

² И почеше Га тужити говорећи: Овог нађосмо да отпађује народ наш, и забрањује давати ћесару данак, и говори да је он Христос цар.

³ А Пилат Га запита: Ти ли си цар јудејски? А Он одговарајући рече му: **Ти кажеш.**

⁴ А Пилат рече главарима свештеничким и народу: Ја не налазим никакве кривице на овом човеку.

⁵ А они наваљиваху говорећи: Он буну људе учећи по свој Јудеји почевши од Галилеје доведе.

⁶ А Пилат чувши за Галилеју запита: Зар је он Галилејац?

⁷ И разумевши да је из подручја Иродовог посла Га Ироду, који такође беше у Јерусалиму оних дана.

⁸ А Ирод, видевши Исуса, би му врло мило; јер је одавно желео да Га види, јер је много слушао за Њега, и надаше се да ће видети од Њега какво чудо.

⁹ И пита Га много које за шта; али му Он ништа не одговори.

¹⁰ А главари свештенички и књижевници стајаху, и једнако тужаху Га.

¹¹ А Ирод осрамотивши Га са својим војницима, и наругавши Му се, обуче Му белу хаљину, и посла Га натраг Пилату.

¹² И у тај се дан помирише Пилат и Ирод међу собом; јер пре беху у завади.

¹³ А Пилат сазвавши главаре свештеничке и кнезове и народ

¹⁴ рече им: Доведосте ми овог човека као који народ отпађује, и ето ја га пред вама испитах, и не налазим на овом човеку ниједну кривицу што ви на њега говорите;

15 а ни Ирод, јер сам га слао к њему; и ето се не налази ништа да је учинио што би заслуживало смрт.

16 Дакле, да га избијем па да пустим.

17 А требаше о сваком празнику пасхе да им пусти по једног сужња.

18 Али народ сав повика говорећи: Узми овог, а пусти нам Вараву;

19 који беше бачен у тамницу за некакву буну учињену у граду и за крв.

20 А Пилат опет рече да би он хтео пустити Исуса.

21 А они викаху говорећи: Распни га, распни.

22 А он им трећи пут рече: Какво је дакле он зло учинио? Ја ништа на њему не нађох што би заслуживало смрт; дакле да га избијем па да пустим.

23 А они једнако наваљиваху с великом виком, и искаху да се Га разапне; и надвлада вика њихова и главара свештеничких.

24 И Пилат пресуди да буде као што они ишту.

25 И пусти оног што искаху, који беше бачен у тамницу за буну и за крв; а Исуса остави на њихову вољу.

26 И кад Га поведоше, ухватише неког Симона Киринца који иђаше из поља, и метнуше на њега крст да носи за Исусом.

27 А за Њим иђаше мноштво народа и жена, које плакаху и нарицаху за Њим.

28 А Исус обазревши се на њих рече: **Кћери јерусалимске! Не плачите за мном, него плачите за собом и за децом својом.**

29 Јер гле, иду дани у које ће се рећи: Благо нероткињама, и утробама које не родише, и сисама које не дојише.

30 Тада ће почети говорити горама: Падните на нас; и бреговима: Покријте нас.

31 Јер кад се овако ради од сировог дрвета, шта ће бити од сувог?

32 Вођаху пак и друга два злочинца да погубе с Њим.

33 И кад дођоше на место које се зваше костурница, онде разапеше Њега и злочинце, једног с десне стране а другог с леве.

34 А Исус говораше: **Оче! Опрости им; јер не знаду шта чине.** А делећи Његове хаљине бацаху коцке.

35 И народ стајаше те гледаше, а и кнезови с њима ругаху Му се говорећи: Другима поможе, нека помогне и себи, ако је он Христос, изабраник Божји.

36 А и војници Му се ругаху, и приступаху к Њему и даваху Му оцат,

37 и говораху: Ако си ти цар јудејски помози сам себи.

38 А беше над Њим и натпис написан словима грчким и латинским и јеврејским: Ово је цар јудејски.

39 А један од обешених злочинаца хуљаше на Њега говорећи: Ако си ти Христос помози себи и нама.

40 А други одговарајући ћуткаше га и говораше: Зар се ти не бојиш Бога, кад си и сам осуђен тако?

41 И ми смо још праведно осуђени; јер примамо по својим делима као што смо заслужили; али Он никакво зло није учинио.

⁴² И рече Исусу: Опомени ме се, Господе, кад дођеш у царство своје.

⁴³ И рече му Исус: **Заиста ти кажем: данас ћеш бити са мном у рају.**

⁴⁴ А беше око шестог сахата, и тама би по свој земљи до сахата деветог.

⁴⁵ И помрча сунце, и завес црквени раздре се напола.

⁴⁶ И повикавши Исус гласно рече: **Оче! У руке Твоје предајем дух свој.** И рекавши ово издахну.

⁴⁷ А кад виде капетан шта би, стаде хвалити Бога говорећи: Заиста овај човек беше праведник.

⁴⁸ И сав народ који се беше скупио да гледа ово, кад виде шта бива, врати се бијући се у прси своје.

⁴⁹ А сви Његови знанци стајаху издалека, и жене које беху ишле за Њим из Галилеје, и гледаху ово.

⁵⁰ И гле, човек, по имену Јосиф, саветник, човек добар и праведан,

⁵¹ (он не беше пристао на њихов савет и на посао) из Ариматеје града јудејског, који и сам чекаше царство Божије,

⁵² он приступивши к Пилату заиска тело Исусово.

⁵³ И скиде Га, и обави платном, и метну Га у гроб исечен, у коме нико не беше никад метнут.

⁵⁴ И дан беше петак, и субота освиташе.

⁵⁵ А жене које беху дошле с Исусом из Галилеје, идоше за Јосифом, и видеше гроб и како се тело метну.

⁵⁶ Вративши се пак приправише мирисе и миро.

И у суботу дакле осташе на миру по закону.

24

Васкрсење Христово. Исус се јавља ученицима који иду у Емаус и потом апостолима. Христово вазнесење.

¹ А у први дан недељни дођоше врло рано на гроб, и донесоше мирисе што приправише, и неке друге жене с њима;

² али нађоше камен одваљен од гроба.

³ И ушавши не нађоше тело Господа Исуса.

⁴ И кад се оне чуђаху томе, гле, два човека сташе пред њима у сјајним хаљинама;

⁵ а кад се оне уплашише и оборише лица к земљи, рекоше им: Што тражите Живога међу мртвима?

⁶ Није овде; него устаде; опомените се како вам каза кад беше још у Галилеји,

⁷ говорећи да Син човечији треба да се преда у руке људи грешника и да се разапне и трећи дан да устане.

⁸ И опоменуше се речи Његових.

⁹ И вративши се од гроба јавише све ово једанаестици и свима осталим.

¹⁰ А то беше Магдалина Марија и Јована и Марија Јаковљева и остале с њима које казаше ово апостолима.

¹¹ И њима се учинише њихове речи као лаж, и не вероваше им.

¹² А Петар уставши отрча ка гробу, и наткучивши се виде саме хаљине где леже, и отиде чудећи се у себи шта би.

¹³ И гле, двојица од њих иђаху у онај дан у село које беше далеко од Јерусалима шездесет потркалишта и зваше се Емаус.

14 А они говораху међу собом о свима овим догађајима.

15 И кад се они разговараху и запиткиваху један другог, и Исус приближи се, и иђаше с њима.

16 А очи им се држаху да Га не познаше.

17 А Он им рече: **Какав је то разговор који имате међу собом идући, и што сте невесели?**

18 А један, по имену Клеопа, одговарајући рече Му: Зар си ти један од црквара у Јерусалиму који ниси чуо шта је у њему било ових дана?

19 И рече им: **Шта?** А они Му рекоше: За Исуса Назарећанина, који беше пророк, силан у делу и у речи пред Богом и пред свим народом;

20 како Га предадоше главари свештенички и кнезови наши те се осуди на смрт, и разапеше Га?

21 А ми се надасмо да је Он Онај који ће избавити Израиља; али сврх свега тога ово је данас трећи дан како то би.

22 А уплашише нас и жене неке од наших које су биле рано на гробу,

23 и не наставши тела његовог дођоше говорећи да су им се анђели јавили који су казали да је Он жив.

24 И идоше једни од наших на гроб, и нађоше тако као што и жене казаше, али Њега не видеше.

25 И Он им рече: **О безумни и спорог срца за веровање свега што говорише пророци!**

26 **Није ли то требало да Христос претрпи и да уђе у славу своју?**

27 И почевши од Мојсија и од свих пророка казиваше им шта је за Њега у свему писму.

28 И приближише се к селу у које иђаху, и Он чињаше се да хоће даље да иде.

29 И они Га устављаху говорећи: Остани с нама, јер је дан нагао, и близу је ноћ. И уђе с њима да ноћи.

30 И кад сеђаше с њима за трпезом, узе хлеб и благословивши преломи га и даде им.

31 Тада се њима отворише очи и познаше Га. И Њега несташе.

32 И они говораху један другом: Не гораше ли наше срце у нама кад нам говораше путем и кад нам казиваше писмо?

33 И уставши онај час, вратише се у Јерусалим, и нађоше у скупу једанаесторицу и који беху с њима,

34 који говораху: Заиста устаде Господ, и јави се Симону.

35 И они казаше шта би на путу, и како Га познаше кад преломи хлеб.

36 А кад они ово говораху, и сам Исус стаде међу њима, и рече им: **Мир вам.**

37 А они се уплашише, и поплашени будући, мишљаху да виде духа.

38 И рече им: **Шта се плашите? И зашто такве мисли улазе у срца ваша?**

39 Видите руке моје и ноге моје: ја сам главом; опипајте ме и видите; јер дух тела и костију нема као што видите да ја имам.

40 И ово рекавши показа им руке и ноге.

41 А док они још не вероваху од радости и чуђаху се рече им: **Имате ли овде шта за јело?**

42 А они Му даше комад рибе печене, и меда у сађу.

43 И узевши изједе пред њима.

44 И рече им: **Ово су речи које сам вам говорио још док сам био с вама, да све треба да се сврши**

шта је за мене написано у закону Мојсијевом и у пророцима и у псалмима.

⁴⁵ Тада им отвори ум да разумеју писмо.

⁴⁶ И рече им: Тако је писано, и тако је требало да Христос пострада и да устане из мртвих трећи дан;

⁴⁷ и да се проповеда покајање у име Његово и опроштење греха по свим народима почевши од Јерусалима.

⁴⁸ А ви сте сведоци овоме.

⁴⁹ И гле, ја ћу послати обећање Оца свог на вас; а ви седите у граду јерусалимском док се не обучете у силу с висине.

⁵⁰ И изведе их напоље до Витаније, и подигнувши руке своје благослови их.

⁵¹ И кад их благосиљаше, одступи од њих, и узошаше се на небо.

⁵² И они Му су поклонише, и вратише се у Јерусалим с великом радошћу.

⁵³ И беху једнако у цркви хвалећи и благосиљајући Бога. Амин.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8